

«Вільна каса!»

Скільки на сьогодні існує вільних чиновницьких вакансій та чому парламент не квапиться з ротацією кадрів
» стор. 4

Удар у серце Лондона

Відповідальність за черговий теракт узяла на себе «Ісламська держава»
» стор. 5

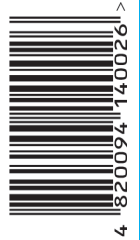
Усе на продаж!

Україна різко нарощує обсяги експорту, особливо сільськогосподарської продукції, до країн Євросоюзу
стор. 8

Україна молода

Середа, 7 червня 2017 року

№ 69 (5230)

Учорашні курси
НБУ:
1 \$ = 26,28 грн.
1 € = 29,48 грн.
1 рос. руб. = 0,4 грн.

Ноги туриста тут не буде

Відпочивальники не хочуть їхати до окупованого Росією півострова

» стор. 3

Крим «відпочиває» від туристів.
Фото з сайту apostrophe.ua.

Дмитро Тимчук
керівник групи «Інформаційний спротив»

«Серйозну тривогу командування окупантів викликала втрата кількох ділянок оборони та спостережних пунктів на своїх позиціях у районі Калинового, Михайлівки, Бахмутської траси».

КОПІЄЧКА

Дали добро

Світовий банк підтримав проект пенсійної реформи в Україні

Олена КАПІК

Нову пенсійну реформу український уряд розробляв спільно з фахівцями українських міністерств, Світового банку та МВФ. Реформа повинна запрацювати вже у січні наступного року. Вона включатиме новий перелік варіантів виходу на пенсію з ширшим діапазоном пенсійного віку порівняно з нинішнім. Громадянин зможе вибрати термін і умови виходу на пенсію, що залежатимуть від загального трудового стажу. Крім того, Україна зобов'язана ввести додаткові пенсійні виплати для стимулювання довшої зайнятості громадян та пізнішого їх виходу на пенсію.

Новий законопроект Міністерство соціалістики практично закінчило. До кінця поточної сесії законопроект внесуть до Верховної Ради. Крім того, Світовий банк підтримує цей законопроект, каже міністр соціальної політики Андрій Рева.

Міністр процитував витяг із листа зі словами Сату Кахконен — директорки Світового банку в справах України, Білорусі та Молдови. «Я рада відзначити, що останній варіант проекту закону, підготовлений урядом, відображає наші попередні зауваження. Ми пропонуємо нашу повну підтримку в подальшому процесі його розгляду і прийняття. Проект закону — це значне зусилля для всебічного реформування української пенсійної системи», — йдеться у листі.

МВФ публікує заяву з приводу підготовленого урядом законопроектів пенсійної реформи. ■

ДО РЕЧІ...

Із 1 жовтня Кабінет Міністрів підвищить пенсії 5,6 мільйона українців. Перший етап осучаснення пенсій включає запровадження єдиних правил визначення розміру пенсійних виплат. «Цей підхід говорить про те, що ми майже втричі піднімаємо ту цифру, з якої розраховується пенсія. Якщо раніше вона була 1197 гривень, то зараз це 3764 гривні. Тобто саме з цієї цифри буде братися розрахунок пенсій», — заявив Прем'єр-міністр Володимир Гройсман.

Таким чином приблизно 1,3 млн. українців матимуть до своєї пенсії щомісячно майже 200 гривень. Для 1,2 млн. людей підвищення становитиме від 200 до 500 гривень. Два мільйони отримають підвищення 500—1000 гривень. Понад 1,1 млн. українців матимуть понад 1 000 гривень щомісячної доплати.

Окрім цього, 1 жовтня вкотре зросте мінімальна пенсія — до 1 373 гривень. Таким чином, зростання виплат цього року обіцяють майже 9 млн. з-поміж 11,9 млн. пенсіонерів.

НА ФРОНТІ

Зелені свята з «Градами»

Ворог нарощує інтенсивність обстрілів і все частіше гатить по цивільних об'єктах

Іван БОЙКО

Попри Зелені свята окупанти лише нарощують інтенсивність вогню на всій лінії східного фронту. Ворог усе частіше застосовує ствольну артилерію та системи залпового вогню «Град». При цьому накривають вогнем цивільні об'єкти та мирні квартали.

«У Богданівці Волноваського району Донецької області противник випустив по наших позиціях 16 реактивних снарядів із «Граду» та кілька мін. У Павлополі ворожі міни та снаряди влучили в будівлю місцевої школи, завдавши споруді серйозних руйнувань. Також пошкоджено приміщення відділу Держприкордонслужби», — повідомив речник Міноборони з питань АТО Олександр Мотузник підсумки минулого понеділка.

За його словами, на маріупольському напрямку по всьому фронту від Красногорівки до Азовського моря бойовики застосовують великокаліберне озброєння.

Осколками від снарядів бойовиків перебито газопостачальну трубу, електропровід і водопровід. А в Красногорівці мінами пошкоджено два будинки.

«Такі злочини незаконних збройних формувань ОРДО свідчать про грубі порушення Мінських домовленостей, про відверте небажання дотримуватися взятих на себе зобов'язань у рамках Тристоронньої контактної групи та зацікавленість у подальшому загостренні конфлікту», — наголошує українська сторона СЦКК.

Оскільки режим тиші не діє, українські війська все частіше відкривають прицільний вогонь у відповідь, щоб угамувати бойовиків.

Обстановка загострилася й на донецькому напрямку. Зокрема, йдеться про район Авдіївки та Донецького аеропорту, де під прицілом бойовиків опинився кожен наш опорний пункт на передовій. Загалом ворог випустив по позиціях ЗСУ впродовж понеділка понад 230 мін і близько трьох десятків танкових снарядів. Також уже традиційно українським воїнам дошкуляють снайперські бойовики.

Загалом окупанти 77 разів відкривали вогонь по позиціях сил АТО, обстрілювали й житлові квартали прифронтових населених пунктів. Під час бойових дій поранено чотирьох українських бійців. ■

ПИТАННЯ РУБА

Юля, верни українцям вкрадені гроші!

Тимошенко повинна понести персональну відповідальність за газові угоди з Путіним і привселюдно покаятися перед українським народом

Олег Ляшко наголошує: мільярди переплати за газ, згідно з контрактом Тимошенко—Путіна, стали російською зброєю бойовиків і терористів на Донбасі.

Олег ЛЯШКО,
народний депутат України,
лідер Радикальної партії

Рішення Стокгольмського арбітражу, окрім суттєво економічної складової, надає українцям пряме міжнародне підтвердження надзвичайно глибокої корупції в діях Юлії

Тимошенко. Саме завдяки підписанню між Тимошенко і Путіним контракту на постачання газу Україна з 2009 року щорічно переплачувала за газ понад 6 мільярдів доларів. Окрім того, що контракт Тимошенко—Путіна не мав нічого спільного з ринковими реаліями і базувався на принципах відвертого особистого збагачення його

підписантів, мільярди втрати української економіки та простих українців стали мільярдними заробітками машини. Мільярди переплати за газ, згідно з контрактом Тимошенко—Путіна, стали російською зброєю бойовиків і терористів на українському Донбасі.

Логічним продовженням злочинного газового пакта «Тимошенко—Путіна» стали ганебні Харківські угоди, підписані вигнанцем Януковичем. Саме за цими угодами знижку в 100 доларів за штучно завищеною ціною було фактично виміняно на перебування російського військового контингенту в Криму. Харківські угоди й на даний момент легалізують перебування російських військ на території України. На нашу думку, рішення Стокгольмського арбітражу має також запустити механізм понесення персональної відповідальності тими, хто укладав ганебний контракт, та привести до денонсації всіх міжнародних угод, які діють усупереч інтересам українського народу. В першу чергу, Президент повинен нести до парламенту законодавчу ініціативу щодо денонсації Харківських угод.

Радикальна партія закликає владу припинити ганебну практику підписання міжнародних угод, таких, як меморандум із МВФ та «Мінські домовленості», які напругу або опосередковано шкодять державним інтересам. ■

НОВИНИ ПЛЮС

Півтори тисячі метрів вогню

Пожежу, яка охопила в понеділок кілька складських приміщень колишньої оптової бази (загальною площею близько 1,5 тис. кв. м) у місті Бровари Київської області, вдалося локалізувати. До гасіння вогню було залучено 40 пожежників та 10 одиниць техніки. У ДНСН запевняють, що жертв удалося уникнути.

Похорон кардинала

Колишнього очільника Української греко-католицької церкви, Блаженнішого Любомира Гузара 5 червня поховали на Лівому березі Києва в крипті патріаршого собору Воскресіння Христового.

У заупокійній архієрейській літургії взяли участь понад 600 священнослужителів із різних єпархій України й з-за кордону. Також попрощатися з кардиналом до Патріаршого собору (у закладанні

фундаменту якого 15 років тому він брав участь) прийшли тисячі людей. Любомир Гузар помер 31 травня 2017 року в Княжичах під Києвом. Спершу тіло патріарха, щоб віряни Західної України могли попрощатися, перевезли до Львова, а згодом для поховання повернули до столиці.

За мову уМОВно

Міщанський районний суд Москви таки засудив экс-директора Бібліотеки

української літератури Наталію Шаріну до чотирьох років ув'язнення умовно.

Таким чином, суддя призначила покарання на рік менше, ніж просила сторона обвинувачення — «провину» Шаріної повністю «доведено»: її визнано винною в розповсюдженні екстремістської літератури, яка «закликає до ненависті й ворожнечі» (зокрема, журналу «Барвінок»), а також у розтраті держкоштів. Нагадаємо, що слідство тривало майже два роки. ■

■ «КРИМНАШ»

Ноги туриста тут не буде

Відпочивальники не хочуть їхати до окупованого Росією півострова

Відсутність туристів Криму на користь?

Ірина КИРПА

Істотне скорочення потоків транспорту в бік анексованого півострова відзначили й прикордонники. За словами помічника начальника Херсонського прикордонного загону Держприкордонслужби України Івана Шевцова, біля контрольних пунктів «Чонгар», «Каланчак» та «Чаплинка» росіяни створюють штучні черги для ілюзії присутності людей. Так, домогтися ажіотажу біля КПП «Чонгар» окупантам удалося завдяки «своєчасно» проведеній реконструкції контрольно-пропускного пункту на адміністративному кордоні з Кримом. Через ремонтні роботи виникла черга з 100 автомобілів.

«Усе це робиться для картинки, щоб потім у новинах показати, нібито туристи з України масово їдуть у Крим, — заявив представник Держприкордонслужби України. — А от у реальності літній

сезон не приніс ніякого збільшення пасажиро-транспортного потоку».

Солідарний із колегою і прес-секретар Азово-Чорноморського управління Держприкордонслужби Максим Сорока. Він також заявляє про зниження транспортно-пасажирського потоку через адмінкордон у порівнянні з минулим та позаминулим роками.

Анексований Росією Крим стрімко втрачає популярність серед туристів ще й через непомерно високі ціни на проживання, а також дорожнечу продуктів. У соціальній мережі «Фейсбук» журналіст Заїр Акадіров опублікував фото шокуючих цін на овочі та фрукти на півострові. Так, кілограм полуниці у Сімферополі коштує в еквіваленті від 105 до 150 гривень, а черешню можна придбати не дешевше, аніж за 155 гривень за кілограм. Також шокуюче виглядають ціни на молочну та м'ясну продукцію. Багато росіян визнають, що відпо-

чинок на території Росії, у Єгипті або Туреччині обійдеться їм у кілька разів дешевше, аніж на кримських курортах. Причина криється ще й у вартості житла, яке до того ж часто має непривабливий вигляд через слабо розвинену інфраструктуру півострова.

«Росіяни надто вимогливі. Я здаю кімнату за 1000 рублів на добу, так вони хочуть, щоб за ці гроші їм і кондиціонер був, і душ окремий, — обурюється мешканка Євпаторії Ольга Морозова. — То їм море холодне, то сервіс поганий, то ціни високі. У підсумку, втрачаю у вичурці».

Прес-секретар Державної прикордонної служби України Олег Слободян розповів, що російські ЗМІ окупованого Криму вже другий місяць поспіль активно намагаються створити картинку «вдалого» туристичного сезону та, зокрема, заявляли про збільшення на травневі свята пасажиро-транспортного потоку з материкової України. Однак статистика свідчить про протилежне. У порівнянні з торішнім періодом травневих свят пасажиропотік тільки через контрольний пункт «Чонгар» у напрямку анексованого півострова в 2017 році знизився на 60%, транспортний — на 62%.

Згідно з даними Кримстату, до анексії півострів щорічно приймав близько шести мільйонів туристів. Рекордну кількість відпочивальників зафіксували у 2012 році, після чого пішов різкий спад потоку бажаючих оздоровитися на ПБК. У першу чергу постраждали дрібні підприємці у невеликих містечках та селищах.

Відсутність туристів подарувала мешканцям окупованого Росією півострова Крим єдиний плюс у вигляді поліпшення екологічної ситуації. Як розповіла голова Всеукраїнської екологічної ліги Тетяна Тимочко, за рахунок різкого скорочення турпотоку в окупованому Росією Криму знизилася антропогенне навантаження на акваторію Чорного моря. За її словами, місцеві науковці обстежили бухту Ласпі та виявили там рекордну за останні 20 років кількість дельфінів.

За словами екологів, поліпшення стану екосистеми Чорного моря має тимчасовий характер, адже підконтрольне Кремлю керівництво Криму не цікавиться станом інфраструктури півострова. ■

Лариса САЛІМОНОВИЧ

■ ЗЛОВЖИВАННЯ

На широку ногу

Державні аудитори хочуть покарати Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна за розтринькування коштів

порушень також потрапило обслуговування надмірної кількості автомобілів, оскільки на цю розкіш фінансистів ВНЗ понад норму виді-

лили 230 тисяч гривень. Ще 400 тисяч не повернули університету аспіранти і докторанти, які вчилися за бюджетні кошти, але були відра-

ховані й не відшкодували казенні збитки. Навчальний заклад недоотримав 357 тисяч від студентів-контрактників і тих, хто проживає у гуртожитку.

Загальний підсумок ревізії виявився невтішним. Аудитори виставили рахунок в обсязі 1,4 мільйона гривень, притягли до адміністративної відповідальності 29 посадових осіб вищу і призупинили операції з бюджетними коштами на рахунок, відкритому в органах Державної казенної служби. Матеріали перевірки комісія передала до Харківської обласної прокуратури. ■

■ КОНКУРС

Та, що робить важкі речі легкими

Викладача біології з Львівщини визнали найкращою сільською вчителькою в Україні

Дар'я БАВЗАЛУК

Відбувся заключний етап всеукраїнського конкурсу «Учитель року — 2017» в номінації «Біологія». Протягом тижня 25 учасників у кожній із підномінацій, а це — педагоги загаль-

ноосвітніх навчальних закладів з усіх областей України, проходили тестування з фахової майстерності, демонстрували володіння інформаційними технологіями, проводили майстер-класи, презентували власні навчальні проекти. Уперше в історії конкурсу педаго-

ги-фіналісти зробили експертизу підручників.

У фінал вийшло 12 учасників із Вінницької, Волинської, Донецької, Житомирської, Івано-Франківської, Київської, Львівської, Рівненської, Тернопільської, Чернівецької, Харківської областей та міста Київ. Серед фіналістів була і викладач біології із Сокальського району Львівської області Наталія Гладіш — учитель вищої категорії, вчитель-методист Волицької загальноосвітньої школи, яка успішно пройшла всі випробування, показала високу фахову та педагогічну майстерність, володіння сучасними педагогічними технологіями і в підсумку посіла почесне четверте місце. Також у протоколі конкурсу було зазначено, що Наталія Гладіш одержала звання «Найкращий сільський вчитель України». ■

■ ВЕРНІСАЖ

Намалюю мені книгу

Відкрилася виставка робіт художників-ілюстраторів

Тарас ЗДОРОВИЛО

У столичному Національному музеї літератури України відкрився перший Фестиваль книжкової ілюстрації «Український родинний млин» (триватиме до 20 червня), де представлено роботи 16 художників з усіх куточків України, які працюють у різних стилях, напрямках, техниках. У представлених роботах (а їх 50) продемонстровано цілий «зріз» української ілюстрації.

Хоч заявок на участь у мистецькій події було дуже багато, але чимало претендентів, дізнавшись, що тематика суто українського напрямку, розчаровано відповідали: «Шкода, але в мене немає потрібних робіт». Тож мета виставки — не лише показати сучасну книжкову ілюстрацію як незалежний вид образотворчого мистецтва, а й популяризувати саме його український напрям. Експерти відібрали кращії з кращії доробків. Заявки надходили і від ще недовідчених студентів, і від ілюстраторів-«зубрів». Переважна кількість виставкових експонатів використані в книжках.

«Є дуже багато виставок скульпторів, робіт «звичайних» художників, але ж книжкова ілюстрація — дуже великий і вагомий напрям в образотворчому мистецтві, котре також заслуговує на свій виставковий простір, — переконана організатор виставки Ірина Бендеровська. — Крім того, це буде територія, де відбуватимуться творчі зустрічі з колегами, ілюстраторами, які вже чогось досягли й щось можуть якісно, доступно донести початківцям: як себе «створити», як бути брендом, як продавати, як розвивати свою творчість, як реалізувати та добитися того, що ти сам хочеш, як творча особистість».

Також організатори намагалися створити таку платформу, яка б не була банальною виставкою («прийшли й подивилися»), а щоб до неї долучалися спонсори, видавництва, видавці, котрі замовляють ілюстраторам роботу. Також сподіваються «дорости» до того рівня, щоб до них зверталися й зарубіжні видавництва для співробітництва з книжковими художниками. Тому організатори намагалися створити творче середовище саме цього напрямку та розвивати його надалі.

«Маючи десятирічний досвід роботи за кордоном, пересвідчилася, що багато художників в Україні розділені. І це сумно, адже в Європі є нормальною практикою те, коли всі творчі люди «френдяться», «спісуються» й спілкуються. Навіть «перекидають» один одному замовлення, якщо самі не встигають щось зробити. Повинна бути команда! — розповідає «УМ» Очередько Катерина, яка брала участь у відборі робіт на виставку. — В Європі, Америці є навіть з'їзди ілюстраторів. Тож головне — можливість переймати досвід. Українська ілюстрація живе, розвивається й «Книжковий Арсенал» показує, наскільки в нас талановиті й цікаві художники».

А директор видавництва «Самміт книга» Іван Степурін додає: «Для видавців дуже важливо розуміти, що є люди, які прекрасно малюють й є чудовими ілюстраторами — особливо для дитячої книги. Адже великий відсоток успіху книги — це ілюстрації».

Як з'ясувалося в перші ж дні роботи виставки, — ідея виявилася настільки «смачною» й затребуваною, що Центр української культури й мистецтва звернувся до організаторів і мистецтва звернувся до організаторів і запропонував провести у грудні ще ширшу аналогічну виставку на Контрактовій площі, надаючи художникам-ілюстраторам увесь перший поверх приміщення. ■

Сгор Соболєв
голова Комітету ВР із питань
запобігання і протидії корупції

«Цього тижня розглянуть лише один законопроект, підготовлений нашим комітетом для нищення корупції. І він поставлений на голосування в п'ятницю. Ми всі знаємо, що в цей час жоден законопроект не може бути прийнятий, тому що в залі ніколи немає депутатів».

Наталія ЛЕБІДЬ

До завершення поточної сесії лишається три тижні. В середині липня народні депутати традиційно розійдуться на канікули — до вересня. Швидше за все, жодних дострокових виборів восени наразі не передбачається (позаяк оголошувати їх слід було б уже зараз), а отже, народні обранці можуть зі спокійною душею розслабитися. І байдуже, що на даний момент у вертикалі виконавчої влади лишається чимало незакритих вакансій. Як показує приклад ЦВК, можна безкінечно зволікати та воловодити із призначенням нового складу цієї структури, а відтак ще й поширити цей досвід на інші установи. Втім ще може статися диво, і тоді в Україні з'явиться новий омбудсман, новий голова Нацбанку, новий очільник Фонду держмайна та аудитор НАБУ, нові члени Рахункової палати та вже згаданого вище ЦВК, а також двоє нових урядовців — міністр охорони здоров'я та міністр аграрної політики. Однак чи варто вірити у чудеса?

Зірвати банк

Почнемо з Нацбанку та Валерії Гонтаревої. «Недозвільнена» глава НБУ перебуває у двомісячній відпустці, на час котрої її підміняє перший заступник Яків Смолій. Щодо перспектив призначення нового очільника Нацбанку, то тут думки вищого керівництва країни розходяться. Президент Петро Порошенко на своїй останній прес-конференції повідомив, що ця вакансія може бути закрита ще до початку парламентських літніх канікул. Тим часом міністр фінансів Олександр Данилюк прогнозує появу нового голови НБУ у вересні.

За його словами, існує низка кандидатів на цю посаду, причому серед них є й «найбільш прийнятний». Данилюк не уточнив, про кого йдеться, зазначивши, що остаточне рішення має бути ухвалено Президентом. При цьому міністр додав, що глава українського підрозділу «Райффайзен Банк Аваль» Володимир Лавренчук «володіє всіма необхідними якостями, щоб стати ефективним главою НБУ», — зазначив він в інтерв'ю агентству Reuters.

Однак не виключений і варіант, згідно з яким Яків Смолій плавню «перетече» з приставки «в.о.» на постійну роботу головою Нацбанку. Депутат від БПП Вадим Денисенко каже, що це можливо, проте інші кандидати все ж є більш вірогідними. Серед імен цих «інших» фігурує як згаданий вище Лавренчук, так і голова Незалежної асоціації банків Роман Шпек.

А політолог Руслан Бортник зауважує таке: «Все ж нам варто очікувати нової людини на цій посаді. І тут можливі два варіанти призначення. Перший — це якщо крісло займе довірена людина Президента і наших західних партнерів, наприклад голова правління «Райффайзен Банк Аваль» Володимир Лавренчук. Другий варіант — крісло стане розмінною монетою в коаліційних торгах, адже сьогодні багато говорять про те, що коаліція відновлюватиметься. В такому випадку цю посаду займе політична фігура, не виключаю навіть, що один із нардепів», — резюмує він.

Але крісло голови Нацбанку — не єдиний козир, котрим сподіваються «побити» всі коаліційні суперечки. На торги виносять й інші портфелі. Зокрема, й склад Рахункової палати, про яку йтиметься нижче.

Палата номер?...

«Ви знаєте, що питання Рахункової палати мною було винесене в зал, — пояснював тижнів зо два тому спікер Верховної Ради Андрій Парубій. — На жаль, воно не набрало необхідної кількості голосів і зараз розпочався новий процес, бо, згідно із законом «Про Рахункову палату», коли є нерезультативне голосування, оголошується новий конкурс, і, згідно із законом, Бюджетний комітет проводить цей конкурс.

Я звернувся і до Бюджетного комітету, і до голови підкомітету, який безпосередньо коує цю сферу, щоб чим швидше ми змогли пройти відповідні етапи підготовки — і відкритий конкурс, і подачу кандидатів, і на Бюджетному комітеті органі-

ПАРЛАМЕНТ

«Вільна каса!»

Скільки на сьогодні існує вільних чиновницьких вакансій та чому парламент не квапиться з ротацією кадрів

Депутати та урядовці не поспішають працювати. А невирішені справи в країні тим часом накопичуються.

зувати попередній розгляд тих кандидатів і визначення дев'ятьох із них, які пропонуватиме ВР. Але цей процес не зможе завершитись швидше, як за один-два місяці», — пояснював Парубій.

Насправді ситуація ускладнюється тим, що Рахункова палата виставляється на парламентський аукціон разом із посадою Уповноваженого з прав людини. Мовляв, «Народний фронт» отримає можливість пролобіювати у це крісло свою кандидатуру (Людмилу Денисову) в обмін на необхідну Блоку Порошенка склад Рахункової палати та її голову.

Річ у тім, що за новим законом повноваження цього органу щодо контролю за надходженням та використанням бюджетних коштів розширюються. Також ускладнюється процедура звільнення членів палати, тож не дивно, що за вплив на неї ведуться запеклі баталії. Парламент намагався обрати дев'ятьох членів палати у квітні — їх було визначено рейтинговим голосуванням, але так і не затверджено саме через саботаж «фронтників».

Друга спроба може виявитись успішною, якщо буде задоволено кадрові забаганки партнерів по коаліції. Але для цього треба посадити в крісло Уповноваженого з прав людини креатуру «фронтників». З цим саме й виникають проблеми.

Битва за права та їхнього репрезентанта

Учора, 6 червня, Верховна Рада відклала призначення Уповноваженого парламенту з прав людини до завершення спеціальної перевірки щодо кандидатів. Так принаймні пояснив затримку спікер Парубій. «Виникли перешкоди для розгляду цього питання. Зокрема, під час проходження спецперевірки НАЗК (Національне агентство із запобігання корупції) звернулося з проханням дати більше часу для перевірки всіх кандидатів», — сказав він. За словами спікера, питання призначення омбудсмана буде розглянуто після того, як НАЗК надасть відповідні висновки. Коли ж саме це станеться — Парубій не уточнив.

Нагадаємо, що у відповідності до законодавства Уповноважений обирається таємним голосуванням. Якщо в першому турі жоден із кандидатів не набере необхідної кількості голосів, будуть повторні вибори між двома фаворитами. Наразі профільний комітет рекомендував розглянути три кандидатури на цю посаду — Людмилу Денисову від «Народного фронту», Сергія Алексєєва від Блоку Порошенка та Андрія Мамалигу від Радикальної партії.

Кожен із них зібрав за свою кандидатуру більше сотні депутатських підписів (за

законом потрібно не менше чверті від депутатського складу). Жодних відкритих конкурсів, яких вимагали правозахисники, не відбулося. Денисова та Алексєєв — чинні депутати від фракцій коаліції, тож є відверто політичними фігурами. Поки що фаворитом «перегонів» екс-міністр соціалітики в уряді Тимошенко Людмила Денисова.

Подією жуть, що її козирна тема полягати в обіцянках захистити права мешканців окупованого Криму, звідки вона сама родом. Тим часом не виключено, що список претендентів уже найближчим часом буде розширений, але поки все йде до того, що саме Денисова боротиметься з Валерією Лутковською, яка вже більш ніж п'ять років перебуває на посаді омбудсмана.

Те, що конфлікт обіцяє бути серйозним, стало зрозуміло після того, як у цю історію втрутилася міжнародна правозахисна організація Amnesty International. «Ми вимагаємо гарантувати відповідність кандидатів професійним стандартам, а також їхню незалежність від впливу партійних інтересів шляхом проведення відкритого висування та обговорення кандидатів із залученням до процесу відбору представників громадянського суспільства. В іншому випадку є великий ризик того, що цю відповідальну посаду отримає людина, для якої захист партійних інтересів або інтересів окремих осіб буде вищим, ніж захист прав людини», — зазначила директор «Amnesty International Україна» Оксана Покальчук.

А тим часом, доки у Верховній Раді та поза її стінами ламатимуть списи довкола того, кого і як обрати омбудсманом, на своїй посаді лишатиметься Валерія Лутковська. І якщо невизначеність у цьому питанні триватиме довго, Лутковська отримає шанс перетворитися на другого Михайла Охендовського — «вічного» главу Центрвиборчкому, котрий «пересидів» у своєму кріслі вже всі можливі терміни та дедлайни.

Примара Тимошенко

До речі, про ЦВК. Усе, що відбувається нині з цією інституцією, заслуговує на окремий сюжет. Бо справа не лише в тому, що Верховна Рада не може (а, швидше за все, не хоче) відправити у відставку тих членів, чий каденції добігли кінця, і призначити замість них нових. Справа ще й у персоні нинішнього голови ЦВК Михайла Охендовського, про якого кажуть, що він дуже потрібен Петру Порошенку — для того щоб у 2019 році не зареєструвати кандидатом у президенти Юлію Тимошенко

як особу, що має судимість.

Здавалося б, версія цілковито абсурдна, але є два «але». По-перше, слід узяти до уваги метаморфози, котрі відбуваються із самим Охендовським. Скандали з ним почалися з так званої «чорної бухгалтерії» Партії регіонів. Його прізвище знайшли в списку тих, хто брав «відкати». Антикорупційне бюро звинуватило голову ЦВК в отриманні 162 тисяч доларів хабара. Але для Охендовського це не мало жодних наслідків.

Змінювати риторику щодо звинувачення Охендовського розпочали в лютому 2017 року. Тоді голова ЦВК заявив, що його адвокати подають клопотання про закриття кримінального провадження. Згодом сталося неймовірне: голова ЦВК змінив статус із підозрюваного на потерпілого. Дехто з оглядачів побачив у цій події унаочнення «гібридної війни» між НАБУ та Генпрокуратурою, однак усе може бути значно простіше, якщо припустити, що Михайло Охендовський перебуває під особистим протекторатом Петра Порошенка.

Так це чи ні — покаже час, який БПП не витрачає марно. Адже, як стало відомо вчора, Блок Петра Порошенка хоче, щоб антикорупційні органи перевірили контракт на постачання російського газу 2009 року, укладений Юлією Тимошенко, на предмет корупції та державної зради. Про це заявив лідер фракції БПП Артур Герасимов на засіданні погоджувальної ради.

«Фактично на сьогодні кожен українець: і старий, і новонароджений, і хворий, і бідний віддав Путіну близько 700 доларів. Підписаний контракт — це не просто злочин проти українського народу, це зрада національних інтересів, яка мало не знищила країну», — вважає Герасимов. З цим, звісно, складно сперечатися. Як і з тим, що присутність Тимошенко на виборах є край небажаною для Петра Порошенка, а це вже в рази збільшує цінність деяких ситуативних помічників нашого Президента — на кшталт ЦВК та його очільника.

Тотальний кадровий голод

Окрім НБУ, Рахункової палати, ЦВК та інституту Уповноваженого, зміна кадрового складу не відбувається, зокрема, й у Конституційному Суді. А ще без повноцінних керівників залишається Фонд держмайна (після відставки Ігоря Білоуса) та Державна фіскальна служба (після гучної історії з Романом Насіровим). Про можливість обрання нових керівників цих надважливих відомств поки що не йдеться взагалі.

Навряд чи в Кабміні поспішатимуть і з обранням нового міністра аграрної політики замість Тараса Кутюго — перший заступник міністра Максим Мартинюк, який досі був тінювим керівником міністерства, просто зараз вийде з тіні. Він є куратором прем'єрського варіанта земельної реформи, через незгоду з яким нібито й грюкнув дверима Кутювий.

Окрім ігнорування кадрових потреб, є у нинішнього парламенту й ще одна проблема. Народні депутати скаржаться на незадовільну якість порядку денного. ВР узяту розгляд питань, які необхідні країні для усунення корупції, заявляє нардеп і голова «антикорупційного» комітету Сгор Соболєв. «Цього тижня в парламенті розглянуть лише один законопроект, підготовлений нашим комітетом для нищення корупції. І він поставлений на голосування у п'ятницю в першій половині дня. Ми всі знаємо, що в цей час жоден законопроект, жодна постанова не може бути прийнята, тому що в залі ніколи немає депутатів», — зазначив він.

За словами депутата, до порядку денного Ради на поточний тиждень не включені й інші важливі законопроекти цього напрямку, які підготував комітет і на які чекає НАБУ та САП. «Я говорю і про право Антикорупційного бюро прослуховувати корупціонерів за рішенням суду, але без контролю СБУ, і про законопроект, який узгоджено з Венеціанською комісією, про обов'язок кандидатів у народні депутати і президентів доводити легітимність майна своїх родин», — сказав Соболєв. Словом, якість парламентаризму залишає бажати кращого. Як і якість теперішньої влади в цілому. ■

■ ТЕРОРИЗМ

Удар у серце
Лондона

Відповідальність за черговий теракт узяла на себе «Ісламська держава»

Igor ВІТОВИЧ

У суботній вечір у Лондоні, у центрі міста, стався терористичний замах — загинуло семеро осіб. Ще майже 50 поранених перехожих перебувають у шпиталях, деякі з них — у критичному стані. Знаряддям убивства цього разу злочинці знову обрали автомобіль: спочатку на Лондонському мосту в'їхали фургоном у натовп, а потім із ножами атакували перехожих. Поліцейські були змушені стріляти й убили всіх трьох нападників.

Лондонська поліція у понеділок, 5 червня, повідомила, що встановила особи терористів. Оприлюднено прізвища двох ідентифікованих нападників. Це 27-річний Хурам Батт і 30-річний Рашид Редуане. Обидва мешкали в районі Баркінг на сході Лондона. За даними поліції, Батт був родом із Пакистану і мав британський паспорт. Редуане, за інформацією поліції, був мароккансько-лівійського походження, працював кухарем і використовував різні дати народження та імена. Батт працював у компанії Auriga, якій належить мережа ресторанів швидкого харчування Kentucky Fried Chicken, до жовтня 2016 року шість місяців працював стажером у службі підтримки клієнтів лондонського метрополітену.

«Хурам Шазад Батт був відомий

поліції та MI-5. Однак ніякої інформації про планування атаки не було. Інший нападник Рашид Редуане раніше не був відомий спецслужбам», — йдеться у повідомленні Скотланд-Ярду. Прізвище третього спільника поки не назвали.

Серед жертв нападу на Лондонському мості — канадійка Кріссі Арчибальд. За повідомленням її родини, 30-річна дівчина померла на руках свого нареченого після того, як потрапила під фургон нападників. Сестра 32-річного британця Джеймса МакМулана розповіла, що дізналася про смерть брата після того, як на одному з тіл на місці інциденту знайшли його банківську карту. Також серед семи жертв нападу є французи, повідомив міністр закордонних справ Франції Жан-Ів ле Дріан. Після нападу на Вестмінстерському, Ламбетському мостах та мосту Ватерлоо встановили спеціальні бар'єри, які б мали захистити пішоходів від наїзду автомобілів.

Суботня атака — це вже третій серйозний терористичний інцидент у Великій Британії впродовж останніх місяців. «Ісламська держава» знову взяла відповідальність за вбивство невинних людей. Джихадисти поширили це повідомлення через пов'язану з ними інформаційну агенцію «Амак». Поліція і влада Британії наразі ніяк не прокоментували цю заяву. ■

Момент злочину.

Британія пережила ще один жах.

■ А ТИМ ЧАСОМ...

Британський прем'єр Тереза Мей підтвердила, що вибори до парламенту такі відбудуться 8 червня, попри теракти, що скоїли у Британії впродовж останніх місяців. «Насильству ніколи не слід дозволяти порушувати демократичний процес», — сказала вона, виступаючи перед резиденцією на Даунінг Стріт після головування на зустрічі з міністрами та керівниками силових відомств.

■ НОВИНИ ПЛЮС

Мускат переміг на Мальті

Чинний прем'єр-міністр Мальти Джозеф Мускат здобув перемогу на дострокових парламентських виборах. Глава соціал-демократичної Лейбористської партії заручився підтримкою 55% виборців. У понеділок Мускат був знову приведений до присяги як глава уряду. Рішення про проведення дочасних виборів було ухвалене місяць тому, коли в місцевих ЗМІ з'явилася інформація про зв'язки Муската та його родини з офшорними компаніями. Підтвердити довіру до глави уряду вирішили новим голосуванням.

Паніка в Турині

Через спровоковану панікою тисячу під час масового перегляду фіналу Ліги чемпіонів у італійському місті Турині увечері в суботу постраждало більше 1500 осіб. Паніка сталася на центральній площі міста П'яцца Сан-Карло, куди прийшли близько 30 тисяч глядачів подивитися трансляцію матчу між місцевим «Ювентусом» та мадридським «Реалом». Що саме спричинило хаос — досі з'ясовують. За попередніми даними, паніка могла початися після вибуху піротехніки. Кілька репортерів повідомили, що хтось жартома вигукнув «Бомба!». Після цього людей опанував «психоз страху». Місцеві ЗМІ повідомляють, що внаслідок тисячви серйозно постраждав семирічний хлопчик: дитина перебував у комі. ■

■ КОНФЛІКТ

Сварка у добропорядній мусульманській родині

Сім арабських країн розірвали дипломатичні відносини з Катаром

Олег БОРОВСЬКИЙ

Чотири арабські країни регіону Перської затоки — Саудівська Аравія, Бахрейн, ОАЕ і Єгипет — 5 червня розірвали дипломатичні відносини з Катаром, пояснивши це необхідністю захисту від тероризму та екстремізму. Наступного дня до бойкоту приєдналися ще чотири країни: Йемен, тимчасовий уряд Лівії, Мальдіви та Республіка Маврикій. Катар також виключають зі складу арабської коаліції, яка веде боротьбу з повстанцями-хуситами в Ємені.

За що покарали?

У повідомленні державної інформаційної агенції Саудівської Аравії SPA йдеться, що королівство вирішило розірвати з Катаром відносини, «користуючись правом, гарантованим міжнародними законами, з метою захисту національної безпеки від тероризму та екстремізму». Державна інформагенція повідомила, що Ер-Ріяд заклав кордони з Катаром і припинив усі наземні, морські і повітряні сполучення зі своїм сусідом. Офіційні особи Саудівської Аравії водночас закликали «всі братські країни і компанії зробити те ж саме».

Бахрейн, союзник Саудівської Аравії, звинуватив Катар у «підтримці збройної терористичної діяльності та фінансуванні пов'язаних з Іраном груп для саботажу і поширення хаосу». Він дав своїм громадянам у Катарі 14 днів на те, щоб покинути країну. У заяві міністерства закордонних справ Бахрейну говориться, що дипломатична місія країни покине Доху, столицю Катару, впродовж 48 годин.

Формальним приводом для розриву дипломатичних відносин називають підтримку Катаром терористів, зокрема, «Ісламської держави» та «Аль-Каїди». Коаліція під проводом Саудівської Аравії також закинула Досі «підтримку терористичних організацій в Ємені». Манама звинуватила Катар у «підбурюванні» та «фінансуванні пов'язаних з Іраном груп для організації диверсій та паніки у Бахреїні», а Каїр — у «ворожій діяльності проти Єгипту».

За цими туманними звинуваченнями у «ворожій діяльності» не зовсім зрозуміло, за що ж насправді покарали Катар. Чіткіші роз'яснення дала британська газета «Файненшл Таймс». Насправді ж дотеперішні друзі Катару не можуть вибачити йому виплату коло-

сального викупу в один мільярд євро, який Доха виплатила наприкінці 2015 року Ірану та джихадистам за звільнення викрадених під час соколиного полювання на території Іраку 26 членів королівської родини Катару. Інші країни регіону розглядають історію з викупом лише як прикриття для фінансування терористів та зради інтересів мусульманських сунітських країн. За інформацією британського видання, 400 млн. євро з мільярдного викупу осіли в Ірані, 300 млн. отримали пов'язані з Іраном через радикальне угруповання «Хезболла» іракські бойовики, а решта грошей потрапила до пов'язаного з «Аль-Каїдою» сирійського угруповання «Тахрір аль-Шам». Саудівську Аравію розлютило, що гроші були виплачені її головному супернику в регіоні — Ірану.

Помирити сусідів

У відповідь на розрив дипломатичних відносин катарська влада назвала це рішення «сумним, несправедливим і безпідставним». Раніше Катар відкидав звинувачення у підтримці тероризму і заявляв, що проти них розгорнули кампанію наклепу.

На тлі новин із Перської за-

токи нафта марки Brent на азійських ринках відразу здорожчала на 0,5 відсотка до 50,18 долара і тенденція зростання ціни триває. Інформація про блокаду Катару іншими країнами Перської затоки викликала паніку серед населення. Супермаркети Дохи беруть штурмом, запасаючись усіма можливими продуктами. У зв'язку з морською та повітряною блокадою будуть припинені також і поставки продуктів, які йшли головним чином через Саудівську Аравію. Катар залежить від імпорту молока, рису, яєць, мінеральної води та багатьох інших базових харчових продуктів.

Авіакомпанія «Катар Ейрвейз», яка є найбільшою і найсучаснішою в районі Перської затоки, з виторка відмінила всі рейси із Саудівською Аравією, ОАЕ, Єгиптом та Бахреїном. Доха є одним із головних транспортних вузлів повітряного сполучення на Близькому Сході, її виключення руйнує систему повітряного сполучення в регіоні.

На сполох б'є ФІФА, яка виступає організатором у Катарі чемпіонату світу з футболу 2022 року. Але найбільш занепокоєні конфліктом Сполучені Штати та країни Заходу. Адже

конфлікт виник у середовищі країн, які є головними союзниками Заходу в боротьбі з ісламським тероризмом, сварка між ними руйнує систему колективної протидії «Ісламській державі».

Держсекретар США Рекс Тіллерсон закликав держави Перської затоки, що розірвали дипломатичні відносини з Катаром, до єдності. Тіллерсон назвав рішення країн «несподіваним» і закликав сторони сісти за стіл переговорів та усунути розбіжності. Держсекретар США також заявив про готовність допомогти в усуненні проблеми та бути посередником у переговорах між конфліктуючими сторонами. У Катарі розташовується велика військова база США.

Ситуація довкола Катару привернула увагу ключових гравців світової політики. Низка країн запропонувала посередництво в дипломатичному конфлікті у Перській затоці. Серед них — США, Росія, Туреччина. Судан заявив про готовність стати арбітром та «зробити все необхідне, щоб сприяти спокою та примиренню в інтересах населення», йдеться у повідомленні МЗС країни. Виступити посередником також намагається Кувейт. ■

Ігор Мазур (Тополя)
заступник голови УНА-УНСО

«В усі часи зброя давала чоловіку можливість бути захисником».

Наталка ПОЗНЯК-ХОМЕНКО

■ ТЕНДЕНЦІЇ

Коли «нова поліція» безсила

Замах на Адама Осмаєва знову актуалізував питання про легалізацію володіння зброєю цивільного населення

Повідомлення про інцидент із застосуванням вогнепальної зброї, які все частіше з'являються у стрічці новин, стають ознакою нашого часу. Лише за останній тиждень таких було кілька: вбивство екс-керівника Укрспирту Віктора Панкова, стрілянина з пограбуванням на Харківському шосе, стрілянина біля Глевахи, в якій отримав поранення колишній учасник команди КВК «Дрім-тім» Володимир Коссе. І, звичайно ж, гучний замах на учасників АТО Адама Османова та Аміну Окуєву, яка зі свого нагородного пістолета поранила кілера, врятувавши життя собі і чоловікові.

Останній інцидент спричинив нову хвилю дискусії щодо права на збройний захист цивільних громадян. У Верховній Раді заговорили про можливість прийняття відповідного законопроекту вже до кінця цього року. «УМ» спробувала розібратися з цими моментами.

«Не було б пістолета — було б два трупи»

Поведінка Аміни Окуєвої зруйнувала міф про те, що жінка не вміє поводитися зі зброєю і не здатна себе захистити. Нагадаємо, що зранку 1 червня з'явилася інформація про те, що на командира Міжнародного миротворчого батальйону імені Джохара Дудаєва Адама Осмаєва та його дружину, медикарятівника батальйону «Київ-2», Аміну Окуєву було вчинено замах. Кілер, який представився кореспондентом французької газети Le Monde Алексом Вернером, запропонував під'їхати до французького посольства і підписати контракт на цикл інтерв'ю з ними. По дорозі він запропонував подружжю сісти разом на задне сидіння, щоб сфотографувати, як він передає їм подарунок, а тоді дістав пістолет «Глок» і двічі вистрілив Осмаєву в груди. Більше не встиг — Аміна Окуєва, яка мала при собі нагородний пістолет марки ПМ, миттєво зреагувала на постріли, вихопила зброю і чотири рази вистрілила в нападника. В результаті Осмаєва та кілера з пораненнями було доставлено в столичну лікарню.

Пізніше з'ясувалося, що, попри документи на ім'я Олександра Дакара, кілером може бути відомий у російських

кримінальних колах «представник групи петербурзьких чеченців» Артур Денисултанов-Курмакаєв на прізвище «Дінго». Відомий журналіст Олександр Невзоров навіть знайшов у своїх архівах відео 90-х років, де Дінго прийшов до нього скаржитися на представників іншого кримінального угруповання, які викрадали машини, і закликав їх «подзвонити і вибачитися, сказати, що «ми неправі», інакше можуть бути проблеми, а ми цього не хочемо».

На відео Артур зізнається, що він діє не від власного імені, а від імені «того, хто мене прислав». Від чийого імені діяв нині Денисултанов-Дакар-Вернер, спецслужби розраховують з'ясувати, коли нападник прийде до тями і почне давати свідчення. Поки що розглядають версії як російського сліду (наступна серія після вбивства Дениса Вороненкова), так і чеченського. Утім можливі й інші версії — Адам Османов у публічному просторі був досить відомою особою, тож і недоброчинців теж міг мати багато.

Інтернет же на цей інцидент відреагував поновленням публічної дискусії щодо права цивільних громадян на володіння вогнепальною зброєю. «Якби не наявність зброї в Окуєвої, було б два трупи та задоволений кілер. А безсила «твоя нова поліція» знову б щось белькотала про чергову «справу честі розкрити», — зазначив у «Фейсбуці» екс-керівник Державної пенітенціарної служби Сергій Старенький.

Спочатку — навчання, а потім — зброя

Тема легалізації ринку вогнепальної зброї для України не нова. Ще у грудні 2014 року у Верховній Раді було зареєстровано розроблений за участю фахівців Української асоціації власників зброї законопроект 1135-1, який регламентував

танню обігу вогнепальної зброї і застосування її цивільними громадянами для самозахисту. Як пояснив «УМ» голова УАВЗ Георгій Учайкін, цей законопроект передбачає, що кожен потенційний власник зброї перед тим, як отримати право на її носіння і застосування, має пройти докладний інструктаж із правил поводження зі зброєю і відповідальності за свої дії. Але досі у парламентаріїв до нього руки не доходили.

Утім зростання кількості інцидентів із застосуванням вогнепальної зброї змусило замислитися над цим питанням. «Кількість таких випадків стає захмарною. І нещодавно ми отримали сигнал від парламентських фракцій, зокрема від «Народного фронту» про те, що це питання може мати позитивне вирішення. Зараз наші фахівці намагаються модернізувати цей законопроект, щоб врахувати всі реалії сьогодення. Наразі є перспективи сподіватися, що до кінця року українці можуть отримати довгоочікуваний закон», — повідомив «УМ» Георгій Учайкін.

Цей же закон дозволить поступово врегулювати питання з незаконним обігом зброї, який в Україні процвітає. «Ми намагаємося зупинити цей процес, знизити попит на чорному ринку і показати легальні шляхи отримання зброї. 27 років цим питанням ніхто не займався, але треба з чогось починати», — переконаний Георгій Учайкін.

Про можливість законодавчого врегулювання цього питання заявив в ефірі «5-го каналу» і голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони Сергій Пашинський. За його словами, на першому етапі реалізації закону дозвіл на зброю видаватимуть тільки тим категоріям громадян, яким «можна довіряти» — екс-співробітникам Нацполіції, СБУ,

Уміння поводитися зі зброєю врятувало життя Аміні Окуєвій та її чоловікові. Фото з сайту gordonua.com.

військовим та інших силовикам. Якщо цей досвід буде позитивним, будуть прийматися рішення щодо права володіння зброєю для інших категорій громадян України.

Зброя — захист від мародерів

Поки що питання легалізації зброї в суспільстві немає однозначної відповіді. З одного боку — є побоювання, що зброя із засобу безпеки і самозахисту може перетворитися на таку собі модну іграшку, яку багато хто має, але мало хто вміє по-справжньому користуватися. «На мою думку, вогнепальна зброя має стати останнім засобом захисту свого життя і купуватися уже після того, як ти вжив усіх можливих заходів, щоб захистити себе іншими засобами: бронезилет, балончик, складаний ніж, сигналізація, грата на вікнах, бронедвері, правильна виважена поведінка, поліція (так, поліція теж до певної міри здатна захистити ваше життя). Може, не в такій послідовності, як я написав вище, але ви мене зрозуміли. Проводячи аналогію з автомобілями: спершу ремень безпеки, а вже тоді подушки, лише в такій послідовності. Бо непристібнутому водієві подушка не допомагає, а лише додатково

калічить», — припускає блогер Вадим П'ятницький на сайті УАВЗ.

З іншого боку — все більше в суспільстві з'являється чоловіків, які повертаються з фронту і мають елементарні навички поводження зі зброєю. «Наше суспільство двома революціями показало, що ми мирна нація, і, навіть маючи на руках зброю, ми не йдемо грабувати чи вбивати, а в першу чергу захищаємо власні родини і власні інтереси. За великим рахунком, уже зараз на руках цілком реально більше мільйона українців має зброю — і травматичну, і мисливську. І я не думаю, що легалізація вогнепальної зброї погіршить криміногенну ситуацію. Навпаки — я хочу мати можливість захистити свою родину і від злодіїв, і від мародерів. До того ж, у країні іде війна і потрібно бути готовим до всього. Зі зброєю в руках чоловік у будь-якій ситуації почуватиметься впевненіше», — переконаний учасник бойових дій на Кавказі в 90-х роках Ігор Мазур (Тополя).

А поки що найактивнішими структурами, які офіційно роздають населенню нагородну зброю, лишаються Міністерство внутрішніх справ та Міністерство оборони України. Щось вони, мабуть, знають. ■

■ ФАКТИ

Фото з білими номерами

Журналісти знайшли нові докази збиття малайзійського «Боїнга» російським «Буком»

Ігор ВІТОВИЧ

Група журналістів-розслідувачів Bellingcat опублікувала на своєму сайті дослідження, де аналізує по фото нові докази, що «Бук», яким був збитий «Боїнг» рейсу МН17 в небі над Донбасом, є російським, а також надає дані про військових водіїв Росії, які керували вантажівками з «Буками» в червні і липні 2014 року в напрямку до кордону з Україною.

Так, у першій, коротшій, доповіді йдеться про фотознімок «Бука», що був зроблений до трагедії рейсу МН17. Ця фотографія була поширена російським механіком, який перебував у Курську, ймовірно, навесні 2013 року. «Команді Bellingcat вдалося виявити «відсутню ланку» — фотографію, на якій видно маркування негабаритного вантажу на «Бук 332», зняту до його транспортування в колоні в червні 2014 року. На фото російського механіка видно «Бук 332»

з тими ж білими транспортними маркуваннями, що було видно на ньому в Україні незадовго до і незабаром після збиття МН17. Ця фотографія «Бука 332», на якій повністю видно бортовий номер, а також маркування негабаритного вантажу, — остання за часом зйомки з виявлених нами, знятих до його транспортування в колоні в червні 2014 року, коли друга цифра бортового номера була вже зафарбована, — розповіли дослідники. На фото видно чоловіка на тлі самохідної установи «Бук» під номером 332, позаду видно рожевий контейнер для перевезення ракети ЗМ8 ЗРК «Коло».

За їхніми даними, фотографія російського механіка була знята в техпарку 53-ї зенітно-ракетної бригади, «що можна встановити по ще одній фотографії, знятій там же і завантаженій курсантом в серпні 2014 року», додали в Bellingcat. «Ця фотографія має геотег в техпарку 53-ї бригади в селищі Маршала Жукова під Курськом. Достовірність геотегу підтверджується порівнянням

елементів фотографії з супутниковим знімком», — зазначено в повідомленні.

У другій, довшій доповіді Bellingcat, йдеться про солдатів-водіїв, які могли транспортувати «Бук» до російсько-українського кордону. Дослідники вказують, що практично всі військові водії, які брали участь у транспортуванні «Буків» у колоні, помічені у червні 2014 року, офіційно закінчили військову службу наприкінці червня або на початку липня 2014-го. «Хоча по сторінках деяких водіїв у соціальних мережах незрозуміло, чи повернулися вони додому після закінчення строкової служби... Імена військових водіїв у доповіді замінені на псевдоніми для захисту їхніх особистих даних. З тієї ж причини всі особи водіїв на фотографіях заретушовані», — йдеться в повідомленні. У Bellingcat повідомили, що доповідь зі справжніми іменами і незаретушованими фотографіями передали міжнародній Спільній слідчій групі, що розслідує катастрофу МН17. ■

■ СУД ТА ДІЛО

Чай білого кольору

Судять аферистів, які вербували українців на роботу в Росію, не попередивши, що працювати доведеться наркокур'єрами

Сергій ДОВГАЛЬ
Дніпро

Цей судовий процес, що розпочався у Бабушкінському районному суді Дніпра, відразу став гучним. Адже на лаві підсудних опинилися троє громадян України і один — Молдови, які займалися вербуванням наших співвітчизників на роботу до Росії. Та зваблива пропозиція з хорошою оплатою виявилася насправді запрошенням до тамтешніх... тюрем.

Шукаю кур'єра. Зарплата — 10 тисяч гривень

Оголошення про запрошення попрацювати кур'єрами з зарплатою від 10 тисяч гривень з'явилися в багатьох містах нашої держави. І хоча дивовижна щедрість роботодавців могла б принаймні викликати сумніви, бо ще й пропонувалося працювати в Росії, чимало українців на таку приманку клюнули цілком серйозно. Їх навіть не збентежило застереження роботодавців про те, що на цю некваліфіковану, але чомусь високооплачувану роботу можуть претендувати тільки ті, хто дотепер не притягувався до кримінальної відповідальності, а також не мав досвіду співпраці з правоохоронними органами. Словом, шукали найвірливіших простаків із незапам'ятованим минулим.

Це вже потім шукачі роботи зрозуміли, як їх ошукали. Хоча українців і справді працевлаштовували, та тільки не кур'єрами, а наркокур'єрами. Російські правоохоронці завдяки цьому стали звітувати про рекордні досягнення у розкритті злочинів, хапаючи на кордоні недосвідчених перевізників отруйного зілля. Відповідно, десятки ук-

раїнців тільки минулого року опинилися на лаві підсудних, чекаючи на трирічний термін ув'язнення. Адже, згідно з російським законодавством, «наркоманська» 228-ма стаття тамтешнього Кримінального кодексу передбачає максимальну санкцію — до 15 років позбавлення волі.

Як виявилось, такі нечувані випробування для українців готувалися за добре спланованою схемою. Міністерство закордонних справ України повідомляє, що жертвами цієї афери стали близько 400 наших співвітчизників. За неофіційними даними, у колоніях та слідчих ізоляторах Російської Федерації перебувають декілька тисяч українців.

А наприкінці минулого року дніпровські правоохоронці повідомили про затримання злочинної групи з чотирьох чоловіків, які вербували молодих людей віком 20-30 років через оголошення в метро та безплатних газетах саме для вицезгаданих вояжів. Тепер на лаві підсудних опинилися і вони.

«В Україні твою сім'ю дістанемо»

Уже під час першого судового засідання стало зрозумілим, що масштаби такої біди є всеукраїнськими. Наприклад, журналістів приголомшила розповідь мами засудженого у Росії на сім років позбавлення волі Євгена Онопрієнка з Черкас. Як розповіла жінка, клюнути на таку приманку сина підштовхнув кредит на суму близько 100 тисяч гривень і двоє дітей, яких треба годувати. Так українець опинився у російській Калугі. Коли ж він збагнув, що розносити за виказаними адресами, які називалися тільки по телефону, він мав наркотичний засіб, схожий на чай, і став від-

мовлятися, йому пригрозили, що, мовляв, знають, де його родина і діти, і дістануть, якщо треба, і в Україні. Загнаний у безвихідь молодий чоловік був змушений грати за правилами злочинців. Схожу історію могли розповісти й інші родичі засуджених у Росії, які зібралися цього дня в залі судових засідань.

Чи причетні до такої схеми спецслужби нашого північного сусіда, можна тільки припускати, хоча й важко передбачити, що це обходиться без них, всюдисущих.

З іншого боку, тут і політику, як у справах Сущенка, Кліха і їм подібних, не припиєш. Отож і шлях виходу з ситуації доводиться шукати інший. Наприклад, ставити питання, щоб українці, ув'язнені в Росії за такою схемою, могли відбувати покарання на Батьківщині. Але тоді необхідно визнавати їх злочинцями, на що ніхто з них, певна річ, не може погодитися.

І саме судовий процес, який розпочався у Дніпрі, може спонукати подивитися на все, так би мовити, з іншого боку. У тому розумінні, що ув'язнені «за наркотики» наші співвітчизники насправді є не злочинцями, а жертвами великомасштабної афери.

При цьому не факт, що цей судовий процес продовжиться у Дніпрі. Адже, незважаючи на те, що досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні проводилося саме тут, і доведення гучної справи до кінця є незаперечною заслугою місцевих поліцейських, потерпілі є в різних регіонах України, яким набагато зручніше буде їздити на суди до Києва. Отож наразі Вищий спеціалізований суд нашої держави має ухвалити рішення щодо цільності такої зміни підсудності. ■

■ СУД ТА ДІЛО

Сфальшована «візитка Яроша»

Злочинець чи постраждалий «стрілок» таксистів у Кам'янську?

Тарас ЗДОРОВИЛО

У резонансній історії в Кам'янську Дніпропетровської області зі стріляниною в таксистів і побиттям їхніх кривдників, у середині травня цього року з самого початку було чимало непорозумінь і неточностей. Її продовженням стало відкриття поліцією Кам'янського, згідно з ухвалою суду, кримінального провадження за фактом жорстокого побиття таксистами Михайла Навроцького за ознаками кримінального правопорушення за частиною 4 статті 296 Кримінального кодексу України (хуліганство). Ці відомості внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Спершу в ЗМІ були хибні повідомлення про те, що «стрілком» був нібито особистий охоронець Дмитра Яроша — Роман Малісевич. Але згодом, після заяви ГО «Державницька ініціатива Яроша» з'ясувалося, що він не стріляв у таксиста, а ось не стримався — його побратим Михайло, який свого часу воював на сході країни й згодом «не отримав психологічної реабілітації».

Суперечливі й мотиви стрільби: одна з версій — нібито таксист не захотів відповісти пасажиром на гасло «Слава Україні!», інша ж — не відповідав українською мовою. Колізією є й те, що вогнепальних поранень зазнав не «незговірливий» таксист, а його колега, котрий прибув на підмогу. Варто додати, що адвокат Михайла Навроцького — Сергій Погосян — наполягає на тому, що його підзахисний у ході інциденту був побитий групою таксистів і застосував вогнепальну зброю як самооборону.

У лікарні Дніпра у Навроцького в реанімації діагностували важкі травми: відкриту черепно-мозкову травму, струс головного мозку, внутрішньомозкову травматичну гематому лівої лобної долі, перелом лобної кістки, забійні рани, перелом 4-го і 5-го пальців правої руки, перелом ребер.

Запобіжний захід у вигляді тримання під вартою Навроцького без права звільнення під заставу Апеляційний суд Дніпропетровської області 24 травня залишив у силі й продовжив ще на 60 днів. ■

■ РЕФОРМА

Керівник Міністерства охорони здоров'я Уляна Супрун минулого вівторка приєдналася до пікету під стінами Верховної Ради, на якому активісти закликали депутатів проголосувати за закони щодо медичної реформи.

За словами пані Супрун, нова медична система «покращить і продовжить життя наших пацієнтів». В.о. міністра переконана, що реформа також покликана підвищити зарплати медичним працівникам.

«Нова система дозволить їм отримувати гідну зарплату, мати гідні умови роботи. Думаю, це підвищить професіоналізм і якість надання медичних послуг», — вважає Уляна Супрун.

Нагадаємо, що до Верховної Ради внесено кілька законопроектів щодо медичної реформи. Ці законопроекти передбачають запровадження «державного гарантованого пакета» — переліку медичних послуг і ліків, які громадянам оплачуватиме держава. Зокрема, за проектом реформи, повністю мають оплачуватися послуги і лікарські засоби на рівні первинної та екстреної (близько 80% всіх звернень громадян), а також паліативної медичної допомоги.

■ РЕФОРМА

Урядовець на пікеті

Керівник МОЗ Уляна Супрун приєдналася до пікетування Ради задля медичної реформи

Активісти вимагають від Ради розпочати медичну реформу.

Крім того, один із законопроектів передбачає розширення безкоштовного медичного забезпечення.

У вівторок активісти вимагали, щоб парламент для початку хоча б включив ці

законопроекти до свого порядку денного, після чого їх нарешті зможуть розглянути у комітетах і винести на голосування в сесійну залу.

Медична реформа гальмується через те, що рані-

ше народні обранці відмовилися розглядати запропоновані законопроекти. Адже, на думку частини парламентаріїв, ці законодавчі ініціативи були недостатньо пропрацьовані. ■

■ НОВИНИ ПЛЮС

3 омбудсманом не визначилися

Парламент відклав розгляд призначення Уповноваженого парламенту ВР із прав людини до завершення спеціальної перевірки щодо кандидатів. Таке рішення було ухвалено попри те, що таємне голосування за кандидатів на посаду омбудсмана мало відбутися не пізніше 6 червня.

Голова Верховної Ради Андрій Парубій пояснив затягування з обранням омбудсмана тим, що НАЗК не встигло провести спецперевірку кандидатів на цю посаду. Тому, як стверджує спікер Ради, згідно з законом, «ми не можемо розпочати конкурс і змушені дочекатися остаточного рішення й остаточної спецперевірки».

Нагадаємо, на цю посаду претендують депутати Сергій Алексєєв із БПП, Людмила Денісова з «Народного фронту» та правозахисник Андрій Мамалига.

КСУ без голови

Суддя Віктор Кривенко як найстарший за віком приступив до виконання обов'язків голови Конституційного Суду України 4 червня, повідомляє прес-служба КСУ. Тоді як попередній в.о. голови КСУ Юрій Баулін ще 3 червня припинив повноваження судді Конституційного Суду.

Отже, наразі КСУ працює у складі лише 13 суддів із 18 передбачених законом.

Як повідомляла «УМ», під час спеціального пленарного засідання 18 травня судді Конституційного Суду не змогли вибрати собі нового голову: кандидат Володимир Мойсик не набрав тоді необхідної кількості голосів. ■

Юрій ПАТИКІВСЬКИЙ

■ НАШІ ГРОШІ

Усе на продаж!

Україна різко нарощує обсяги експорту, особливо сільськогосподарської продукції, до країн Євросоюзу. Найбільше нам заважають низькі безмитні імпортні квоти ЄС

Українські аграрії готові засипати Європу своєю пшеницею! Якщо їм трохи збільшать квоти.
Фото з сайту kyivpost.com.

Євроінтеграційні процеси, які відбуваються в Україні, приносять цілком осяжні економічні результати. Так, за рік тимчасового застосування угоди про асоціацію з ЄС експорт із нашої держави до країн Євросоюзу зріс майже на чверть. Надалі угода про асоціацію діятиме вже без додатку «тимчасова», адже Сенат Нідерландів скасував останню перепону, яка існувала на шляху до повноцінного початку роботи цього документа. Втім це не означає, що на торговельному шляху з України до Європи не існуватиме проблем.

Пшениця і цукор також відчули «безвіз»

Повноцінна угода про асоціацію з ЄС набере чинності в перший день другого місяця, який настане після дати, коли здадуть на зберігання останню ратифікаційну грамоту чи документ про затвердження. Іншими словами, з 1 липня 2017 року.

Тож є всі підстави припускати, що українські товаровиробники отримають новий потужний ринок збуту. Проте вони могли користуватися ним і раніше, коли діяв пільговий режим допуску наших товаровиробників на ринки ЄС. І, за статистикою, вони дуже успішно скористалися своїм правом. Так, за підсумками першого кварталу 2017 року, український експорт до країн Євросоюзу зріс на 782,3 млн. доларів, або на 24,5% у порівнянні з аналогічним періодом минулого року. І зараз становить 4 млрд. 525 млн. доларів.

Успішніше ми, до речі, торгуємо не тільки з ЄС, а й з Індією (плюс 354 млн. доларів), Туреччиною (плюс 177 млн. доларів), Іраном (плюс 146 млн. доларів), Єгиптом (плюс 136 млн. доларів), США (плюс 125 млн. доларів), Ізраїлем (плюс 106 млн. доларів).

Цікаво, що на другому місці серед наших найбільших торговельних партнерів досі залишається Росія. У РФ за перший квартал нинішнього року ми наростили експорту на 285 млн. доларів. Тож за цими ж даними український експорт до країн

СНД зріс на 26,7%. Щоправда, у грошах він виглядає дещо скромнішим, ніж обсяг торгівлі з Європою, і становить 2 млрд. 408 млн. доларів.

Серед наших експортних галузей лідером продовжує залишатися сільське господарство, яке впродовж січня-травня наростило обсяг експорту на 38,6%, що становить 4,56 мільярда доларів. Це, до речі, на 1,26 мільярда більше, ніж за аналогічний період минулого року.

Найактивніше продавали за кордон живих тварин і продукти тваринного походження: зростання становило 159,1% до I кварталу минулого року. В аб-

солютних цифрах цієї продукції було продано на 213 млн. доларів. Але найбільшу виручку ми отримали від продажу рослинної продукції, головним чином зерна. Це 2,3 млрд. доларів і зростання до 2016 року становить 135%. Жирів, тваринних масел та рослинної олії ми продали на 1,28 млрд. доларів, що становить 136% у порівнянні з минулим роком. Готових харчових продуктів — на 0,75 млрд. доларів (зростання 151%).

Чудово почувають себе у Європі цукровари. У першому кварталі нинішнього року на зовнішні ринки було продано 267,4 тисячі тонн цукру загальною вар-

тістю 131 млн. доларів. Це у 8,6 раз (!) більше, ніж торік, коли наші виробничники солодкої продукції зуміли заробити за кордоном лише 15 млн. доларів.

Річну норму продали за 17 днів!

Така активність у деяких позиціях наштовхнулася на невидиму стіну у вигляді експортних обмежень. Так, наприклад, українські експортери вже повністю виконали тарифну річну квоту на експорт до Європи без сплати ввізного мита нашої пшениці. Хоча головні обсяги продажів ще попереду. На сьогоднішній день до ЄС поставле-

■ ЦИФРА ДНЯ

Аграрії просять інвестицій

Загальний обсяг капітальних вкладень у сільськогосподарський сектор України у першому кварталі 2017 року зріс на 57,9%. У грошах це плюс 4 млрд. гривень. Таким чином, загальна сума інвестицій в український АПК становить 10,9 млрд. грн.

За прогнозами Інституту сільськогосподарської економіки, якщо в нинішньому році не виникне форс-мажорних ситуацій, загальний обсяг капітальних вкладень у цей сектор зросте з 49,7 млрд. гривень, зафіксованих у 2016 році, до 75 млрд. гривень.

но 960 тисяч тонн пшениці: рівно стільки, скільки дозволяють нам квоти Євросоюзу.

«До вінця» спрацювали, до речі, не тільки вони. Ще тижень тому була повністю вичерпана безмитна квота на експорт нашої кукурудзи — 450 тисяч тонн. Річна квота українського ячменю використана на 74%. Із дозволених нашим аграріям 270 тис. тонн, які вони можуть продати на зовнішніх ринках, ми експортували вже 202 тис. тонн. А найшвидше продали український мед. Квоту вичерпали за 17 днів! Тобто кількість товару, яка мала надходити на ринки Європи впродовж цілого року, була поставлена трохи більше ніж за два тижні.

Тож у перші дні червня у Європарламенті дійшли згоди про розширення переліку товарів, які можуть бути завезені до «бабусі Європи» без сплати ввізного мита. Насамперед Єврокомісія запропонувала збільшити квоти на кукурудзу більш, ніж удвічі: на 650 тис. тонн.

Загалом же ж під розширення потрапили 23 види товарів, яких можна ввозити за значно дешевшою схемою, ніж було досі. Це такі товари, як пшениця, кукурудза, мед, овес, томати, яблука, взуття, сировина для виробництва добрив, електронне обладнання та деякі метали. Як вважають ініціатори такого рішення, ЄС має підтримувати Україну та стимулювати її економічний розвиток, тому їй необхідно надати можливість якнайбільше товарів ввозити безмитно. ■

Юрій ПАТИКІВСЬКИЙ

■ ТЕХНОЛОГІЇ

Гаджети на мільярд

Українські розробники «розумних» електронних пристроїв створюють конкурентоздатні новинки, утверджуючи свої позиції на світовому ринку

Широке розповсюдження смартфонів та інших гаджетів дозволяє непогано заробляти не тільки їм виробникам, а й розробникам супутньої техніки. Так, за підрахунками аналітиків компанії Technavio, до 2021 року обсяг глобального ринку IoT (інтернет речей, з англійської Internet of Things. — Ред.) досягне 1,37 млрд. доларів. При цьому 81% приросту цього ринку припаде на електронні гаджети.

Про ймовірні темпи розвитку цього ринку є різні дані. За ними прогнозується зростання у межах 4-20%. Також передбачається, що до цього часу до інтернету буде підключено 50 млрд. пристроїв.

У нашій державі проекти в галузі IoT розвиваються доволі активно. Варто назвати такі українські проекти, як PetCube та пристрій для розумного енергоменеджменту Ecois.me. А нещодавно кулон для запису нотаток, розроблений львів'янином Назаром Федорчуком, зібрав на краудфінансінговій платформі Kickstarter 300 тисяч доларів. Це при тому, що розробники планували впродовж 40 днів зібрати всього 50 тисяч доларів.

Утім самі розробники працюють більше на Заході, адже продати результати своєї роботи на Батьківщині наразі доволі важко. «Пристрої екосистеми IoT мають ще за надто високу вартість для України. Саме тому використання нових гаджетів і технологій у нас менш популярно в порівнянні з більш розвиненими країнами. За кордо-

ном люди відкритіші до інновацій і намагаються застосувувати їх у житті, у нас же існує певна інерція — часто людям важко перелаштуватися зі звичних технологій», — каже один із розробників, співзасновник проекту Berry Максим Трибунський.

Berry створив «ідеальний інтерфейс управління» — бездротову кнопку, яку просуватимуть на ринок під цією назвою. Вона, за словами розробників, передбачає три базові типи натискання і сотні сценаріїв для використання, перетворюючи таким чином телефон у розумний хаб. «За допомогою спеціально розробленого додатка Berry може дистанційно керувати функціями і додатками телефону (відключити звук, зробити селфі, скинути виклик, IPTV), а також управляти іншими гаджетами — музичними колонками, освітленням тощо.

Berry, як пояснює Трибунський, передбачає три базові типи натискання: одне натискання, подвійне натискання і затримане натискання. На кожен тип через

спеціальний додаток на телефоні (який взаємодіє з кнопкою через Bluetooth LE) користувач може налаштувати різні сценарії використання техніки, включаючи мобільний телефон. Таким чином можна призначити від одного до нескінченного списку виконуваних дій. Крім цього, користувач може самостійно додати свій тип натискання і вибрати під нього будь-який функціонал.

Також Berry володіє багатокористувачською системою (можна підключити декілька телефонів до однієї кнопки), її можна інтегрувати в будь-яку систему як джерело управління. Таким чином, телефоном, будь-який іншим гаджетом або елементом розумного будинку можна легко керувати за допомогою Berry. Кнопка допоможе не лише знайти телефон, увімкнути таймер, диктофон, а й допоможе людям з обмеженими можливостями. Наприклад, функція «дверний дзвінок для глухих»: після натискання кнопки на смартфоні буде відображено

Автори розробки сподіваються, що їхня ідея — однією кнопкою керувати великою кількістю техніки — знайде підтримку серед партнерів.

дію дверного дзвінка.

Зараз команда розробила дві версії кнопки — для фіксованого та персонального використання, які мають пиле- і водозахист, що дає можливість використовувати її в приміщенні або на вулиці в умовах дощу або при потрапленні води.

«Із кожним днем нас оточує все більше нових додатків і гаджетів, тому зараз виникає потреба швидко і зручно керувати цифровою технікою. Тепер, прийшовши додому після роботи, за одним натисканням можна увімкнути світло в будинку, запустити плейлист у Spotify підключений до Sonos, і просто розслабитися, — додає Максим Трибунський. — Невдовзі команда планує запуск на краудфінансінговій платформі Indiegogo для збору додаткових коштів». ■

■ БІЗНЕС-ІДЕЯ

На ферму
до крокодилівАмериканська підприємливість дозволяє
знайти заробіток навіть у болоті

Інна ТЕСЛЕНКО

Флорида—Київ

Певно, якби першопрохідці зважали на всі стереотипи і страшилки, якими нас лякають від самого дитинства, ніякою підприємницькою діяльністю ніхто б так і не наважився займатися. Скажімо, з чим у вас асоціюється крокодил? Певно ж, зі страшною зубастою пащею, якою він так і норовить схопити нещасну жертву, підступно, вистрибнувши з очеретяної засідки? Подібні кровожерливі картини нам зазвичай демонструють по телебаченню і описують у драматичних пригодницьких текстах. Насправді ж ці рептилії — лінкуваті милі створіння, які, найімовірніше, не нападуть на вас, якщо їх не заганяти у глухий кут. Ну і, якщо вони не голодні...

«Гена» зелений тільки
в мультику

Наш гід по флоридських болотах, Серхіо, власник невеличкого аероботу, ще на старті подорожі переоформатував адресні етикетки. По-перше, у плавнях, якими пролягає екскурсійний маршрут, спостерігатимемо ми переважно не за крокодилами, а за алігаторами, які є основним рідкісним надбанням цієї місцевості. По-друге, це зовсім не підступні, а дуже скромні й лякливі істоти, яких зовсім не варто боятися. Кіношникам, що їх теж часто обслуговує водяне «таксі» Серхіо, доводиться по кілька місяців чатувати на голодного й переляканого крокодилячка, аби якимись трюками розіслати його й отримати видовищний кадр роззявленої пащі та нападу на людину (насправді ж — захисту від агресивного провокатора). І по-третє... в природі не існує ні зелених крокодилів, ні зелених алігаторів! Ну добре, є десь якийсь один-єдиний підвид «із прозеленню». Та й то — якщо дуже захотіти ту прозелень помітити. Насправді ж ці рептилії можуть бути які завгодно: бурі, коричневі, руді, сіруваті... Навіть жовті є. Але не зелені!

Натхненні веселим і безтурботним Серхіо ми вирушили на екзотичне фотополовання — це один з основних прибуткових бізнес-проектів власників чисельних болотних ферм. Крокодилячі ферми в Національному парку Еверглейдс у Флориді — один із поширених місцевих видів сільськогосподарського бізнесу, скооперованого з туристичними компаніями. До того ж — бізнесу сезонного. Початок червня зазвичай стає фінішем для любителів поганяти болотами в пошуках видовищного фото. На літо плавні підсихають і навіть «наші» крокодилячки вже не стільки плавали, скільки повзали по збуреному мілководдю, намагаючись сховатися між лататтям та приборезними корчами від цікавих туристів. Утім найсмільвіший із них таки зреагував на екзотичне «квакання» Серхіо і підплив на поклик. Навіть дозволив роздивитися своє білувате черевце у стрибку за необачною рибкою. Виявляється, крокодилові треба розвернутися набік, щоб побачити свою здобич. Вполювати її по прямій заважає... власний ніс, який висупає перед очима, щоб можна було дихати, не

надто себе «засвічуючи». Тому Серхіо тренованим поглядом завжди першим помічав рептилій, видивляючись на водному плесі три характерні гульки: очі і ніс-«перископ». Ми вихоплювали фотоапарти вже за його команду.

Болота як національне
надбання

Airboat Rides (Тур на аероботі), який ми собі замовили, — захоплююча поїздка з вітерцем володіннями диких, але добродушних алігаторів. Під час сафари по болоту нам, як і всім гостям ферми, розповідали про важливість збереження популяції хижаків для природного балансу.

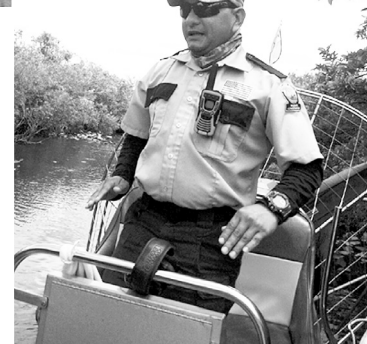
Національний парк Еверглейдс у Флориді простягається територією завдовжки 240 кілометрів і шириною в 90 кілометрів. Субтропічні чагарники підтримують води найбільшого озера Північної Америки — Окічобі. Велику частину парку займає саме дика природа. Парк є об'єктом весвітньої спадщини ЮНЕСКО і міжнародним біосферним заповідником. Еверглейдс знаменитий не лише рідкісними алігаторами. Тут можна зустріти дельфінів, черепах, орланів, ламантинів і білу чаплю. А ще тут мешкає рідкісна пума Флориди, павичі, барвисті качки і, власне, крокодили.

Не плутайте крокодилів з
алігаторами

Виявляється, різниця між цими представниками роду крокодилячих досить помітна. Перше — це зуби крокодила: навіть при закритій пащі вони завжди стирчатимуть назовні. Морди крокодилів мають гостру V-подібну форму. Вони доволі великі: можуть сягати до 6 метрів у довжину. Крокодили здатні жити не лише у прісній, а й у солоній воді. Вони мають соляні залози, щоб виводити з організму накопичену сіль. Саме завдяки їм роботи виник стійкий вислів «крокодилячі сльози». Алігатори значно дрібніші. Їх довжина рідко перевищує п'ять метрів, паща алігаторів тупа і коротка, трохи сплюснена, щелепи мають звичайну будову. Алігатори соляних залоз не мають і вивести накопичену сіль не можуть, тому їх проживання в солоній воді неможливе. Ареал проживання крокодилів обширний: Африка, Азія, Австралія, Америка. На

Аероботи-плоскодонки літають поверхнею боліт, як річкові трамвайчики.

Маленькі рептилії, з якими дозволяють фотографуватися відвідувачам ферми, спокійно поводяться перед фотокамерою.
Фото автора.

Наш гід Серхіо завжди перший помічав крокодилячі очі-перископи серед латаття.

рин набуває у світі все більшої популярності. Особливо, коли йдеться про виробництво та реалізацію тваринницької продукції преміум-класу. Не дивно, що кількість крокодилячих ферм стрімко збільшується, і нові виробництва відкриваються навіть у тих країнах, де клімат не надто придатний для цього бізнесу. Сьогодні один кілограм м'яса крокодила коштує в Європі близько 40 євро. Ціна на шкіру рептилії досягає 5 тисяч євро. Страви з додаванням крокодилячого м'яса — невід'ємна складова південної кухні. А китайські кулінари, мистецтво яких базується на традиційній медицині, стверджують, що вживання м'яса цих рептилій рятує від застуди і попереджає ракові захворювання. Провідні європейські бренди продукують вироби з крокодилячої шкіри як невід'ємну частину своїх колекцій.

Ідеєю розведення крокодилів запалюється все більше запозятливих бізнесменів. Підхопили крокодилячу хвилю і багато європейських країн. На початку 2013 року навіть у Чехії влада легалізувала розведення крокодилів із метою подальшої переробки та продажу крокодилячого м'яса. Сьогодні одне з підприємств Південної Моравії вирощує дві сотні нільських крокодилів. У світі ферми, орієнтовані на реалізацію м'яса і шкіри рептилій, досягають рентабельності в тому випадку, якщо кількість крокодилів, які належать підприємству, становить від п'ятисот до тисячі особин. Термін окупності бізнесу може досягати десяти років. Невелика рептилія — неординарний та екзотичний подарунок, за який українці готові викласти суму 150—300 доларів. Компанії, що працюють на цьому ринку в Україні, поки що заробляють на посередництві, привозячи рептилій на замовлення з-за кордону. ■

сьогодні відомо тринадцять різновидів крокодилів. Алігаторів відкрили на території Австралії — саме за назвою місцевої річки Alligator River вони й отримали своє ім'я. Сьогодні популяція алігаторів невелика: зустріти їх можна лише на просторах тропічної Америки та в Китаї. Видів алігаторів усього два: міссісіпський і китайський. Крокодили харчуються будь-якою їжею, з якою можуть упоратися: чи то риба, чи дрібні або великі ссавці. Полюють переважно вночі. Без їжі обходяться тривалий час. Високий рівень виживання досягається завдяки запасам жиру, адже 60 відсотків їжі, яку вживає крокодил, переходить у жировий прошарок. Алігатори у природі воліють харчуватися рибою, але іноді можуть пообідати і невеликих розмірів ссавцем. Алігатори стійкі до падіння температур і виживають, навіть коли стовпчик термометра опускається нижче нуля.

Поїздка на ферму алігаторів включає екскурсію по річці, пішохідну прогулянку і відвідини шоу. Пішохідний маршрут пролягає довкола великого ставка. Одна з найпопулярні-

ших серед зарубіжних туристів Everglades Alligator Farm була заснована в 1982 році саме для прогулянки по болотах на катері, але через три роки перетворилася на справжню ферму. Через любителів аксесуарів із крокодилячої шкіри популяція рептилій стала нестримно скорочуватися й опинилася на межі зникнення. Тому місцева сім'я Хадсон відкрила першу ферму для вирощування алігаторів на околицях національного парку. На крокодиловій фермі сьогодні мешкає більше двох тисяч тварин. Яйця крокодилів збирають щороку і продають фермерським господарствам по всьому штату. Найбільше крокодили активні на сході сонця. Якщо хочете поглянути, як вони б'ють хвостами, гарчать, то приходьте рано-вранці, до відкриття ферми. Гостям найбільше подобається катання на аероглісі — плоскодонному човні з повітряним мотором по мангрових чагарниках. Якщо захочете, зможе також потримати на руках крихітного алігатора або змію.

Не субтропіками єдиними

Розведення екзотичних тва-

Олег КРУК

■ АКТИВНИЙ ТУРИЗМ

На двох колесах — за помаранчевими

Мандруючи найдовшим у цій країні велосипедним маршрутом GreenVelo, відкриваєш для себе Польщу, якої допіру не знав

Це може стати цікавим відкриттям для українських туристів. Поруч із нашим західним кордоном, на сході Польщі пролягає найдовший у цій країні велосипедний маршрут. Він простягається на 2070 кілометрів і спокушає численними атракціями. І коли під час цього річного Днів Києва на Софійській площі столиці спеціальна Капсула GreenVelo, яка знайомить із маршрутом у форматі 5D, пропонувала «проїхатися» велосипедною трасою — з бажаними вишуканими довгезелами на чергах. Спеціальне устаткування на колесах, схоже на ракету радянського зразка, викликало похвалене зацікавлення. Тим паче що «кіно», яке показували всередині, завдяки новим технологіям занурювало у світ пригод (бризки води, вітер, шум дерев, дерев'яний місточок, який скрипить під твоїм ровером).

Східний велосипедний маршрут GreenVelo — а саме таку назву має найдовший велосипедний маршрут у Польщі — є одним із найновіших комплексних туристичних продуктів, який з'явився у Польщі останнім часом. Велосипедна траса, збудована 2015 року, пролягає через 5 воєводств Східної Польщі. Вся вона позначена характерними помаранчевими дорожніми знаками. І облаштована таким чином, щоб велосипедисти відчували під час подорожі цілковитий комфорт.

«За два роки функціонування маршрут став дуже популярним у Польщі і високо оцінений велосипедистами, якщо йдеться про стандарти обслуговування. Не досить того, що завдяки дорожнім знакам велосипедисти легко знайдуть маршрут, важливо, що вони можуть також зупинитися в пунктах обслуговування велосипедистів, знайти тут місце для нічлігу, відпочинку, отримати всю необхідну допомогу. У цих місцях, приязних до мандрівників на двох колесах, подорожуючі можуть затриматися на кілька днів, відпочити. Загалом таких місць з обслуговування велосипедистів понад 200 на всьому маршруті. Кожні 5-10 кілометрів такі пункти обслуговування мають характер паркінгу і місця для перепочинку; кожен 15-30 кілометрів місця обслуговування велосипедистів мають туалети, неподалік можна знайти заклади харчування, продуктові крамниці, магазини з інвентарем для велосипедів і ремонтним сервісом, а також пункти туристичної інформації. А кожні 50 кілометрів можна знайти місце обслуговування велосипедистів із місцями для ночівлі (кемпінги, пансіонати, апартаменти, готелі, готелі)», — сказала під час прес-конференції в Києві дирек-

GreenVelo — один із найцікавіших і найновіших туристичних маршрутів нашого західного сусіда.

тор Регіональної туристичної організації Свентокшиського воєводства, через якої пролягає маршрут GreenVelo, Малгожата Вілк-Гживна.

А оскільки йдеться про нічліги, то доброю новиною є те, що на всьому маршруті більше дешевих місць для нічлігу, доступніших за цінами, ніж дорогих люксових.

«Це виникає з досліджень, які проводимо на польському ринку, але я переконана, що український турист очікує того самого: прагне чистих, опатних, але недорогих готелів, хостелів, апартаментів або кімнат в оселях зеленого туризму. Власне, таку пропозицію маємо для гостей нашого маршруту», — зауважила заступник директора Департаменту промоції й економічної співпраці уряду маршалківського Підкарпатського воєводства, через яке так само пролягає маршрут GreenVelo, Марія Міхур-Жемба.

Яким же є, власне, велосипедний маршрут GreenVelo? Які атракції пропонує туристам?

GreenVelo — це насаперед ідеальний маршрут для тих, хто цінує спокій, природу і її куточки — справді незаймані, «дикі», ще не відкриті масовим туристом. Він пролягає через 5 польських Націо-

нальних парків, через 15 ландшафтних парків, уздовж (або поперек) найбільш знаних і найбільших польських річок. Зокрема, Вісли. Починається у Свентокшиському воєводстві, далі пролягає до Підкарпатського, проходить через добре знайомі жителями Західної України Жешув, майже сягає Бещад, потім прямує на північ, аж до мальовничих Мазурських озер, а завершується на Віслянській затоці біля Балтійського моря.

Дорогою турист бачить усе, що є найкрасивішим у цій частині Польщі. Наприклад, незвичайний геологічний резерват у Кельцах, одну з найкрасивіших резиденцій польських шляхтичів — палац у Ланцоті. На ділянці маршруту, що пролягає Підкарпаттям (він є найближчим до українського кордону), варто неодмінно відвідати незвичайний дендрарій у Болестрашицях, щось на кшталт ботанічного саду, із загадовими субтропічними та тропічними рослинами. У Підкарпатському воєводстві на маршруті GreenVelo можна проїхатися незвичайними містками, схожими на мости з фільму про Індіану Джонса. Висячі мости на сталевих лінвах, дуже вузькі, на яких розминутися можуть тільки два велосипеди, легко колихаються на вітрі і скриплять, додаючи незабутнього

адреналіну велосипедистам.

«У Люблінському воєводстві велогуристи можуть відвідати відому стайню арабських коней у Янові Любельському, де під час аукціонів коней оцінюють за «космічними цінами»; а клієнтами, які купують тут скакунів, є арабські шейхи, члени гурту Rolling Stones», — поділилася директорка бюро Люблінської регіональної туристичної організації Дорота Ляховська.

Також на маршруті у Люблінському воєводстві можна побачити незвичні Шуми над Таневем. Танев — це невелика, спокійна річка, яка в околицях GreenVelo сходами «спускається» щораз нижче. Природні пороги річки наповнюються водою, яка голосно вирує і шумить — звідси назва Шуми над Таневем.

Упродовж усього маршруту можна зустріти багато церков, дбайливо збережених, відреставрованих. До речі, GreenVelo — це маршрут багатьох культур і чотирьох релігій, бо знайдемо тут пам'ятки католицькі, православні, греко-католицькі і мусульманські. Пам'ятки православної і мусульманської культур зустрінемо також у наступному з 5 воєводств на маршруті, тобто у Підляському воєводстві. Воно відоме своїми зубрами, стадо яких охороняється у Біловезькому національному парку, а також мусульманськими мечетями і унікальним Музеєм ікон у Супраслі, який охоче відвідують поляки і гості з-за кордону.

А з Підляського воєводства доїжджаємо маршрутом до Вармінсько-Мазурського воєводства — відомого Краю Тисячі Озер, популярних оздоровниць. Звідси вже недалеко до польського моря, а точніше — Віслянської затоки. Пляжі тут чисті, піщані, дикі, вода прозора.

Що важливо: Східна Польща далі залишається порівняно дешевою: ціни на нічліги тут на 20-30 відсотків нижчі від цін на заході Польщі. І оскільки вже незабаром запрацює «безвіз» і українці зможуть мандрувати вільніше, то матимуть можливість спробувати всі принади «туризму без кордонів». Тим паче що цей велосипедний маршрут у певних відтинках пролягає майже поруч з українсько-польським кордоном. ■

■ ДІАЛОГ КУЛЬТУР

...І великий казанок бігосу

Як Малопольський маршрут гурманів об'єднав Київ і Краків

Ілона ЯСИНЬКА

Фото автора

Київський гастрономічний об'єкт відтепер належить до... Малопольського маршруту гурманів. Як так могло статися, адже цей «смачний» маршрут пролягає навколо Кракова, далеко від Києва? Річ у тім, що в українській столиці також є свій «Краків». Географія — річ відносна, як з'ясується.

Малопольський маршрут гурманів — це туристичний кулінарний шлях, яким уже п'ять років опікується Малопольська туристична організація. Що два роки організація надає власний Сертифікат регіональної корчми. У Малопольщі об'єктів, які мають таку відзнаку, — близько 40. Сертифіковані гастрономічні об'єкти отримують свою порцію промоції. Акція ця добровільна і безплатна. Оцінювання кожної корчми відбувається анонім-

но — експертами з кулінарної галузі, а рішення про надання сертифіката ухвалює спеціальна рада — Капітула.

Для київського ресторану «Краків» Сертифікат спеціально з Кракова привезла і вручила засновниця Малопольського маршруту гурманів, представниця Малопольської туристичної організації Ельжбета Томчик-Мічка.

«Результатом співпраці Малопольської туристичної організації із закордонним осередком Польської туристичної організації в Києві стало те, що в столиці України згуртувалися шанувальники польської кулінарної культури, — розповіла Ельжбета Томчик-Мічка. — Світлана Яструбенко, директорка столичного готельно-ресторанного комплексу «Краків», докладає багато зусиль, щоб і антураж, і кухня цього об'єкта були якнайбільше «краківськими». І ми це оцінили. Київський кухар Сер-

Гігантська порція бігосу — страви з квашеної і тушеної капусти з м'ясом.

гій Морозов мав на початку цього року двотижневий стажування у краківського кухаря Томаша Джюри — в одному з найвідоміших ресторанів Кракова. А тепер Томаш побував у Києві,

Сертифікат Малопольського маршруту гурманів столичному «Краківу» вручає Ельжбета Томчик-Мічка.

де під час Фестивалю польської культури в українському «Краківі» разом зі своїм українським колегою готував польські страви гостям».

Що цікаво: Томаш не говорить українською, Сергій не розуміє польської. Але кухарі мають власну мову і вміють чудово порозумітися. І під час свята польської кухні приготували разом великий чан бігосу, журку і флячків — відомих страв із кухні наших західних сусідів. І запропонували їх «на розсуд»

публіки. Під час фестивалю відбувалися кулінарні майстер-класи, зокрема із виготовлення польських ковбасок. Акценти польської культури посилює виступ фольклорного колективу «Поляни з-над Дніпра», який не тільки яскраво презентував знамениті краков'як, мазурку і танці Жешувщини, а й навчав гостей мистецтву польських танців. А насамкінець виступив авторський колектив Joruj Kloc, у репертуарі якого — й українські, і польські пісні. ■

РЕЦЕПТИ

| Вишенька на літі!

Тернополянка Ольга Пасічник учить готувати смаколики для спекотної пори

Тетяна ЗІНЧЕНКО

Найперше, що малює уява при слові «літо», — це полуниці й черешні. Бо ці ягоди неначе уособлення аромату, барв, відтінків і смаків літа. А ще — здоров'я і сили, адже вони дуже корисні і, як кажуть бабусі на базарах «із маркетингових міркувань», — помічні при багатьох недугах.

Не будемо про недуги! Те, що вони надзвичайно смачні — достатній аргумент, щоб використати полунично-черешневий сезон із користю для здоров'я і насолодою.

Полуницю заслужено вважають одним з основних джерел мінералів для нашого організму, крім того, в ній міститься цілий комплекс вітамінів, у тому числі С і дуже корисні організму вітаміни групи В, а ще — багато заліза, магнію, калію, кальцію, цинку, марганцю, фосфору, кремнію. Полуниця добре впливає на систему травлення, покращує апетит, має сечогінну і потогінну дію, а завдяки вмісту в ній антиоксидантів — сповільнює процес старіння.

І це — далеко не все, але й так зрозуміло, що ми матимемо справу з диво-ягодою. А якщо додати до цієї справи ще й черешні, які вже валять очі і з прилавків магазинів, і з високих кучерявих дерев, початок літа точно вдасться!

А, зрозуміло, — який початок, таким і буде літо!

Про користь черешень наголошувати також нема сенсу — загальновідомо, що вміст корисних речовин, таких як кальцій, калій, залізо, магній, фосфор і кремнієва кислота, сприяє зміцненню стінок капілярів, перешкоджає атеросклеротичним проявам, допомагає при гіпертонії та анемії, попереджають утворення бляшок і тромбів, допомагають при лікуванні некрозів'я. Черешня має знеболювальний ефект, допомагаючи при ревматизмі, подагрі, артриті.

Ці дари літа чудово смакують як готова окрема страва. Хоча казати, що це страва — нічого не сказати: насолода. А якщо з ними щось приготувати — це надзвичайна насолода.

Так вважає тернополянка Ольга Пасічник — інженер за освітою і щира християнка в душі. Ольга багато пече і готує, а більшість з приготовленого роздає, пригортає, жертвує. Її випічка, зокрема, дуже гарна, особисто у нас на одному лише шматочку такої зупинитися не змогла б. Ольга знайшла чудовий, як на мене, вихід: обдаровувати рідних, близьких і не дуже близьких смаколиками власного приготування.

На ягідній хвилі і на бісквіті!

З ягодами можна приготувати все, що завгодно, — від салатів, м'яса, соусів до тортів, пирогів, напоїв, десертів, цукатів тощо. Ольга пропонує полуничний сезон розпочати з випічки — а саме полунично-яблучного торта, її коронного знаменитого шедевра, який полюбили вже багатьом рідним і близьким. Рецепт неодноразово перевірений, достовірний, усе підраховано дуже точно, і в цьому я також можу запевнити читачів. Бо хоч пекла його лише раз — по гарячих слідах Оліноного переписку, але він вдавня навдивовижку смачним.

Отже, щоб спекти два коржі для торта (Ольга каже, що краще їх пекти окремо, ніж один — і потім розрізати), потрібно білки 3 яєць збити із сіллю на кінчику ножа, додаючи по черзі 3 столові ложки цукру. Піна має бути стійкою. У жовтки додати чайну ложку порошку для печива і пакетик ваніліну і також збити. Затим з'єднати збиті білки із жовтками і додати три ложки борошна з вершечком. Усе акуратно вимішати і викласти у форму з фольгою або пергаментом, але добре промащену. Пекти при температурі 180-190 градусів 15 хвилин, і вже тоді можна зазирнути. Перевіряти дерев'яною паличкою.

Готувати крем почнемо із сиропу. Для нього потрібно яблукко, яке ріжемо на тоненькі пластинки. 100 г води, склянку цукру закип'ятити, покласти яблука і додати соку з половинки лимона, яблука таким чином дадуть свій колір (які вони — жовті, зелені, червоні — таким буде і відтінок). Коли яблука зварені (вони ніби стають прозорими), тобто готові, при скапуванні сиропу з ложки має утворюватися кулька. У теплий сироп додаємо 200 г масла, почекаємо, поки воно трохи розтопиться, і починаємо збивати. Збиваємо до загустіння, але не перестарайтеся, бо почнуть збивати-

ся грудки, а має бути ніжна гладка маса.

Перший корж злегка змащуємо кремом і викладаємо порізані на пластинки банан. Накриваємо другою паляницею. Для оформлення верху збиваємо жирну сметану (250-300 мл), поступово додаючи по ложці цукрової пудри (всього — 100 г). Полуниці миємо, сушимо і викладаємо їх на сметанний крем (якщо великі — ріжемо). Прикрасити на свій смак — тертим шоколадом, горіхами, скрученими яблучними пластинами, цукатами тощо, а замість полуниці може бути малина, вишні, черешні.

Кожному — по полуничці!

Так можна назвати високий і пишний кекс за рецептом Ольги Пасічник. Скажу чесно — саме таким я і увяляла справжній кекс, принаймні у дитинстві. У ньому має бути безліч «родзинок» — ягідок, горішків, маку, цукерок, цукатів, він має бути духмяним, стійким і пухнастим водночас, словом, сто бажань в одній випічці. І цей кекс втілює саме усі ці бажання.

Розділяємо 5 яєць на жовтки і білки і збиваємо їх окремо (до білків — ми це вже знаємо — додаємо трішки солі, а затим потроху 200 г цукру, жовтки збиваємо з чайною ложкою порошку для печива і пакетиком ваніліну). З'єднати білки і жовтки. Додати склянку добре просіяного борошна (просіювання насичує борошно киснем), вимісити і додати 2 столові ложки кукурудзяного крохмалу (можна і картопляного) та 3 столові ложки рафінованої олії без запаху, вимішати і наприкінці можна додати горіхи (хто дуже любить, хоча горіхи пекти не бажано), мак, родзинки, цукати тощо. «Я половину тіста вилила у форму для кекса і виклала по мигдалевому горішку в кожну гофру, а ще можна викладати пластинками яблука, по маленькій, але довгій полуничці, ближче до краю, так, щоб при нарізуванні кожному дісталося по полуничці. Накриваю все тістом і ставлю на 45 хвилин у розігріту до 180 градусів духовку. Коли кекс готовий і охолоджений, поливаю його шоколадом — білим і чорним по черзі — і відразу виставляю бізе, шматочки порізані шоколадних цукерок (можна шоколад, зефір, мармелад, горіхи)», — розповідає секретни успішної випічки Ольга. Усе, ще один кулінарний шедевр — у вашому арсеналі шедеврів!

Вишня-фішка

Вишня в кулінарії, вважає Ольга Пасічник, це насамперед — пікантна кислинка, соковитість і м'якість. Зокрема, вишні роблять м'ясо м'яким, дуже ніжним і злегка терпким, тому приготувати з ним будь-яке червоне м'ясо, чи рибу, чи курятину (зокрема, і курячі потрухи) — це зробити будь-яку страву вишуканою і святковою. Тобто фішкою, або родзинкою, страви може бути вишенька чи черешенька.

Коронна страва Ольги — м'ясні рулетки з вишнями. Свинину порізати як на відбивні, відбити і приправити сіллю, чорним перцем, солодким червоним перцем, куркумою, скропити соком лимона. На м'ясо викласти по шматочку твердого сиру і по кілька вишень, загорнути рулетки і спек-

Полунично-яблучний торт.

Кекс. Фото Ольги ПАСІЧНИК.

ти в духовці до готовності. В залежності від того, яку ви бажаете «поверхню» своїх кручеників — хрумку і рум'яну чи ніжну і м'якеньку — печіть рулетки або в рукаві, або в фользі, або просто відкритими.

До речі, до м'яса (особливо яловичини) чи риби (найкраще — червоної) дуже підійде вишневий соус. Він, власне, підходить до будь-чого: свою порцію я використала до вершкового сиру і зв'язую: сир заправ новими відтинками і смаками.

Для соусу потрібно: 200 г вишень без кісточок, 100 г цукру, 200 мл червоного вина, чайна ложка бальзамічного оцту і чебрець за смаком.

Змішати цукор, вишню, вино, оцет і чебрець. Нагріти суміш на невеликому вогні і варити 30 хвилин. Коли соус загусне — він готовий. Охолодити та експериментувати з подачею, як на мене, — це універсальний соус.

Вишневий салат

На вигляд — усі барви літа на тарілці. В Оліному салаті на тарілці — власне, листя салату, вишні, яйце, твердий сир (ементаль), зелена цибуля, відварені маслини, авокадо, вершковий сир і жменя вишень. Інгредієнти беруться на смак — хто що більше любить, того більше і бере. Салат порвати руками, інші інгредієнти порізати великими шматками.

Італійський салат із вишнями — екзотичний смаколик! Потрібно 60 г нежирної грудинки або бекону, 125 г вершкового сиру (маскарпоне або подібного), 75 мл оливкової олії першого холодного віджиму, 2 столові ложки лимонного соку, стакан вишень без кісточок, пучок салату, кілька гілочок руколи, 2 столові ложки фундука, груша, сіль і чорний перець.

Ольга Пасічник.

На деко, вистелене фольгою, викладіть тонким шаром вишні без кісточок, скропіть оливковою олією і поставте в духовку на 15 хвилин, щоб вони підв'яглися. Грудинку (або бекон) наріжте тонкими пластинками шматочками. Обсмажте на пателні на оливковій олії. Перекладіть на паперову серветку.

Для заправки змішайте лимонний сік із дрібкою солі і чорним перцем, збийте вінчиком і влийте 2 столові ложки оливкової олії. Грушу наріжте соломкою розміром із сирник, змішайте з двома ложками заправки. Зелень помийте, посушіть, порвіть руками і покладіть у миску, додайте заправку, перемішайте разом із грушею, вишнею і половиною бекону.

Розкладіть заправлений салат по тарілках. Двома десертними ложками сформуєте кульки з вершкового сиру. Розкладіть їх поверх салату, посипте грудинкою, злегка подрібненим фундуком і меленим чорним перцем.

Черешнево-абрикосовий пиріг

Якщо ви його назвете якось інакше — фантастичний чи неймовірний — усі це сприймуть як належне, бо на смак він саме такий. Причому печеться надзвичайно легко, та й інгредієнти — такі, що довго шукати не потрібно.

Знадобиться 300 г черешень і 200 г абрикосів, яйце, 2 столові ложки будь-якого повидла, варення чи меду, 100 мл олії, дві третини склянки цукру, 400 г борошна, 200 мл кефіру і пакетик ваніліну.

Змішати цукор із кефіром, яйцем і ваніліном, затим додати олію і борошно. Перемішати так, щоб не залишилося грудочок. Вилити тісто у форму. Зверху викласти помиті і просушені черешні та абрикоси (порізані) без кісточок. Випікати при 190 градусів 40-45 хвилин. При подачі поливати джемом, медом або варенням. Смачного!

Цукати — солодкий привіт від літа

Узимку вони сприймаються тільки так. Ними прикрашають випічку, начиняють пиріжки, варять компоти і просто насолоджуються з чаєм чи іншим гарячим напоєм.

На 1 кг плодів (полуниць, вишень без кісточок, абрикосів — без кісточок і порізаніх навпіл) потрібно 800 г цукру і 1 л води.

Цукор розчинити у воді і довести до кипіння. Викласти в сироп ягоди, проварити на повільному вогні 10 хвилин. Вийняти їх із сиропу, розкласти на деко і поставити у духовку, розігріту до 35-45 градусів. Пекти до тих пір, доки поверхня ягід добре підсохне, але при цьому плоди не втраять еластичності. Готові цукати розкласти у скляні стерилізовані банки і закрити.

Ніщо так не надихає на кулінарні експерименти, як літо — своїми барвами, багатством, різноманіттям, навіть настроєм. Запасіться літом і на зиму! Смачного! ■

■ ФЕСТИВАЛЬНИЙ СИНДРОМ

«Київ» із диригентською паличкою

В органному залі звучатиме «Майдан», присвячений драматичним подіям 2014 року

Ольга ПРИНДЮК

У Національному будинку органної та камерної музики України 16-17 червня пройде IX Міжнародний фестиваль диригентів «Київ-2017». Цей фест засновували у 2008 році молоді диригенти Крістоф Роді (Швейцарія) та Метью Браун (США), які з першого року брали в ньому участь. Нині Роді та Браун приймають заявки від диригентів з усього світу, які бажають узяти участь у Міжнародному фестивалі диригентів «Київ».

«Подібних фестивалів у нашій країні не існує, — розповідає «УМ» помічник художнього керівника Ансамблю класичної музики імені Бориса Ля-

тошинського Національного будинку органної та камерної музики України Ольга Кононенко. — А вже у Міжнародному фестивалі «Київ» беруть участь молоді талановиті диригенти, які прагнуть отримати досвід роботи з оркестром та виступу на великій сцені».

Уже дев'ятий рік поспіль Міжнародний фестиваль диригентів «Київ» співпрацює з Ансамблем класичної музики імені Бориса Лятошинського (художній керівник — В. Іконник-Захарченко). На базі колективу цього річного фесту стане однотижневою творчою майстернею для семи зарубіжних молодих талановитих диригентів: Яніна О'Браєн (США), Енд-

рю Лайон (США), Сандро Налья (Італія), Себастьян Серрано Айала (Колумбія), Хюн Кюн Янг (Корея), Жорж Луї Узкатеґі (Венесуела) та Ендрю Кінг (США). У програмі IX Міжнародного фестивалю диригентів — симфонічні твори Моцарта, Бетховена, Дворжака, Дюпелера, Вебера.

Скрипалька Еріка Річардсон (США) виконає Концерт для скрипки з оркестром №5 В.А.Моцарта. Також у фестивалі візьмуть участь солісти — Світлана Іванова (флейта, Україна) та Крістоф Роді (флейта, Швейцарія). Цікаво, що один із засновників та учасників Міжнародного фестивалю диригентів Метью Браун (США) є також компози-

Крістоф Роді (Швейцарія) та Метью Браун (США).
Фото надане організаторами.

тором. Його два твори виконувалися на фестивалі: «Майдан», присвячений драматичним подіям у Києві 2014 року, та «Світанок».

Щороку організатори Міжнародного фестивалю диригентів «Київ» створюють різноманітні концертні програми, які складаються як із відомих творів, так і з опусів, які рідко виконуються в

Україні. Цьогоріч прозвучать Andante та Rondo із Концерту для двох флейт з оркестром Дюпелера, увертюра до опери Вебера «Стрілок».

Один з організаторів IX Міжнародного фестивалю диригентів «Київ-2017» валторніст В'ячеслав Дембровський розповів про особливу атмосферу заходу, коли його учасники мають можливість

виступати без нагляду куратора, ділитися досвідом та вільно спілкуватися між собою. А ще: «Беручи участь у Міжнародному фестивалі диригентів «Київ», зарубіжні диригенти відкривають для себе Україну, вони бачать, що тут є серйозні оркестри, із якими можна співпрацювати», — каже В'ячеслав Дембровський. ■

■ СПАДЩИНА

Вишня б плакав

Міноборони й місцеве «начальство» на Херсонщині не шанують відомого гумориста і блокують патріотичне виховання

Тарас ЗДОРОВИЛО

До редакції «УМ» звернулася, буквально волаючи про допомогу, Наталя Бондаренко — колишня директор школи в селі Козачі Лагері, що на Херсонщині. Педагог із 25-річним стажем та інші її патріоти-односельці втомилася вже боротися з нерозумінням і свавіллям місцевих чиновників.

А передісторія така: йдеться про садибу-музей Остапа Вишні, розташовану в селі Кринки, що межує з Козачими Лагерями. Ці села мають спільну сільраду. На нещастя, будинок письменника та його бюст (внесений до Книги культурної спадщини України) — розташовані на території турбази, куди ще при Союзі з усіх куточків РСРП приїздили високопосадовці відпочити, порибалити, адже місце надзвичайно мальовниче. У 1950-х роках тут бували й Остап Вишня, і Максим Рильський. Згодом у будиночку, де зупинявся великий гуморист, було відкрито музей. У 2004 році турбаза, що була профспілковою власністю, якимось дивом опинилася у приватних руках і, очевидно, не без участі місцевої сільради. Господар творив із майном що хотів, чимало його розпродавши, а садиба була доведена «до ручки»: все зараз у занедбаному стані — будівля руйнується, дах падає, експонати частково втрачені, музей перестав функціонувати.

Та кілька років тому Фонд держмайна врешті «проки-

нувся» й у судовому порядку повернув чималеньку територію турбази в державну власність. Здавалося б, треба радіти, але знову «несподіванка»: з'являється розпорядження Кабміну від 21.01.17 р. №60-Р «Про передачу нерухомого майна турбази ім. Остапа Вишні до сфери управління Міністерства оборони України». Тож садиба великого гумориста знову опиняється в «підвішеному» стані. І хоча Міноборони України ще не є власником території турбази, адже має бути наказ КМУ, проте вже з лютого 2017 року відомство виставило постійний «караул» із трьох солдатів, озброєних автоматами. Ці вояки, як розповіла по телефону місцевий депутат Наталя Ільїна, часто п'яні, іноді заради забави пострілюють, поводяться нахабно, а нещодавно вчинили криваву бійку з місцевими хлопцями.

Громада села хоче «вилучити» хоча б 10 соток, на яких розташований будинок і погруддя Остапа Вишні, але не можуть «пробити» цю стіну — не допомогли навіть сюжети телеканалів «Україна» та «ICTV», чії кореспонденти на початку 2017 року приїжджали сюди.

Але все могло б бути по-іншому, якби хоча б місцеві «князьки» не чинили опору. Як розповідає Наталя Бондаренко, вона з односторонньою бібліотекарями Ларисою Гадючкою та Світланою Степановською хочуть, щоб у перспективі в Будинку культури Козачих Лагерів був історико-краєзнав-

Садиба-музей Остапа Вишні у селі Кринки.

чий музей Остапа Вишні. А для початку намагаються створити хоча б історико-краєзнавчий гурток, аби проводити пошукову роботу з відновлення втрачених матеріалів музею Остапа Вишні, а заодно — дослідницьку роботу з історії села і забезпечити відродження історико-культурної спадщини місцевих жителів. Але ж ні, незважаючи на позитивне (щодо цієї ініціативи) рішення 2016 року Олешківської райради та підтримку створеної в лютому 2017 року робочої групи при Олешківській держадміністрації (із депутатів райради й інших небайдужих людей) щодо відновлення роботи садиби-музею Остапа Вишні та створення гуртка, це питання все одно не можна вирішити. І насамперед «завдяки» голові сільради Козачих Лагерів Олександрі Гуріну, який уже третій термін поспіль займає «тепленьке» крісло.

«Раніше це робилося через районний відділ культури, а тепер можна вирішити «проблему» на місці, — говорить Наталя Петрівна, — адже фінансування того ж БК відбувається з бюджету сільради. У разі створення гуртка нашим завданням також буде й спрямування патріотичного виховання дітей, і сприяння патріотичним почут-

тям місцевих жителів. Проте голова сільради цього не хоче, та це й не дивно, адже 16 січня 2014 року він їздив до Києва на «антимайдан» у Маріїнський парк. Та й узагалі в нього «сепарські» настрої. Наприклад, коли цього року ми проводили захід до річниці Революції гідності «Від Майдану до сьогодні» в бібліотеці БК, то голова сільради був категорично проти цього заходу. Скільки він нам зіпсував нервів! Тож зрозуміло, що він не хоче ні музею, ні, тим паче, гуртка! Своєю часу наш учитель української мови зустрічався з дружиною Остапа Вишні, й вона подарувала йому рушницю і плащ для музею, він тоді назбирав багатющий матеріал. Згодом частину речей передали до Херсонського краєзнавчого музею, частину — в Цюрупинськ (нині Олешки). — Ред.), а чимало артефактів фактично зникло».

Тож допоки владні місця «зверху» і «внизу» займатимуть ті, для кого патріотичні почуття — порожнє місце (або ж вони спеціально чинять супротив усього українському), ладу в державі ми не наведемо.

Начальник Олешківського відділу культури Ірина Іванушкіна каже, що якби ж хоч Міноборони створило на території

■ ДО РЕЧІ

Щодо «діяльності» голови сільради Козачих Лагерів Олександра Гуріна розповіла Наталя Ільїна, депутат і секретар місцевої сільради: «Секретарем мене призначили у грудні 2015 року, й за два тижні, що була на посаді, неодноразово вказувала на «гріхи» голови, за що він мене й зненавидів. Коли перебувала в лікарні, він звільнив мене завдяки Олешківському райсуду. І хоч Одеський апеляційний суд у вересні 2016 року визнав ухвалу своїх колег неправомірною, Гурін не схотів добровільно відновити мене на посаді. Більше того, коли приїхали виконавці, позакривав кабінет і утік із роботи».

Додамо, що пані Наталя 23 лютого цього року подала заяву, за якою було відкрито три кримінальні провадження щодо Гуріна в Олешківському відділку поліції за фактами підробки офіційних документів і печатки, а також розкрадання бюджетних коштів.

«І хоч я надала факти, але й донині не було призначено експертизи документів і фактично нічого не зроблено, — продовжує пані Наталя. — Він ще й є відповідцем в інших судових справах, зокрема щодо виконавчого комітету, робота якого взагалі не оприлюднюється на сайті сільради; денний порядок сесії не надається згідно з регламентом за 10 днів, а оголошується лише безпосередньо перед зібранням — і депутати, не маючи можливості вивчити питання, практично голосують «всліпу».

Швидше за все, всі суди щодо голови затягують через те, що восени пану Гуріну виповниться 60 років і він збирається на пенсію з «чистою».

турбази якийсь реабілітаційний центр для «атошників», але про військову частину в тій місцині навіть не йдеться. «У нас є ідея започаткувати проведення в селі Кринки Всеукраїнського фестивалю «Вишневі усмішки», але для цього спочатку треба «відбити» у власність громади будинок Остапа Вишні», — резюмує пані Ірина. ■

Інститут літератури імені Т.Г.Шевченка Національної академії наук України;
Фонд сприяння розвитку мистецтв;
газета «Україна молода»; Центр рейтингових досліджень «Еліт-Профі»

КРАСНЕ ПИСЬМЕНСТВО

Проза поета —

філософія спілкування

Леся СТЕПОВИЧКА

Письменник Ігор Павлюк стоїть окремішно в нашій літературі. Позаяк ні на кого не схожий, ні яко поет, ні яко прозаїк, ні яко людина. «Фейсбук», цей колективний комп'ютерний розум, помітив самоуправно-інтуїтивно на Ігоревій сторінці (так він чинить із кожним із зареєстрованих творців прекрасного) галерею письменників, так би мовити, одної з них когорти: Тарас Прохасько, Емма Андіївська, Олесь Ільченко, Євген Сверстюк, Василь Голобородько — дещо строкате, хоч і поважне літературне товариство. Я б додала до цієї галереї бунтівливого Єсеніна і загадкового Рембо. Та й тоді Ігор Павлюк на цьому параді самобутності зміг би претендувати на свою неповторну відрубність.

У Юрія Андруховича в «Лексиконі інтимних міст» читаємо про Антверпен: «Крамниці, майстерні і контори, але що б не було — все винятково діамантове. Тобто на цій вулиці алмази з усього світу перетворювалися на діаманти. Тут їх накопичували, оцінювали, зважували, шліфували й огранювали. І, мабуть, час від часу продавали... До алмазів і Антверпена найближче стоять хашиди... Хто шліфує алмази, той володіє світом. Еге ж?». Це згадалося на вихід у світ філософського роману Ігоря Павлюка «Вирощування алмазів» (Л.: Априорі, 2016).

А ще сплигло у пам'яті, як під час мандрів Ізраїлем недолюбий гід повіз нас замість гори Фавор, де Господь, згідно зі Святим писмом, читав свою Нагорну проповідь, до... ювелірного заводу-магазину. Зала його нагадувала величезний космічний ангар з холодно-голубими стінами, за прилавками стояли продавчині й продавці, більше нікого. Панувала нежива й незатишна тиша, ніби у якійсь лабораторії. Засмагли туристи в сарафанах і шортах ніяково роздивлялися дорожочіні вироби під склом, не ризикуючи їх приміряти. Ціни було виставлено на бірках, але такими дрібними цифрами, що годі розібрати. У повітрі пахло грандіозною провокацією. Продавці настирливо вмовляли купити їхній товар. Питання: хто, їдучи в автобусну екскурсію, може мати з собою гроші на покупку діамантових коць? Такі знайшлися. Подружжя із Москви, яке шойно хрестилося в річці Йордані, придбало каблучку. Решта — українці, білоруси, прибалти, молдовани — скучали біля прилавків. Я мала при собі невелику суму — на все про все ще на два тижні проживання тут, та продавець невідступно пропонував мені кинути погляд хоча б на «маленький скромний сувенір». Із ввічливості погодилася його торкнутися. То був найменший за розміром, крихітний, ледь помітний хрестик. На мить промайнуло радісне: а раптом вкладаю у свою заначку, і матиму таку пам'ять зі Святої Землі — то був би мій перший і останній діамант; а два тижні якимось уже проживу на Святій землі, де фініки самі падають з дерев тобі на голову. На бирці побачила цифру 10. Десять чо — незрозуміло, дали йшли літери івриту. Та серце забилось нерівно, невже десять доларів?! Перепитала у продавця, чи правда хрестик такий недорогий. Той відповів: «Ви маєте рацію, геверет, недорогий, всього десять тисяч доларів». Я зітхнула з полегшенням: не були багатими, нічого й починати!

Не випадково це пригадала, читаючи книжку Ігоря Павлюка.

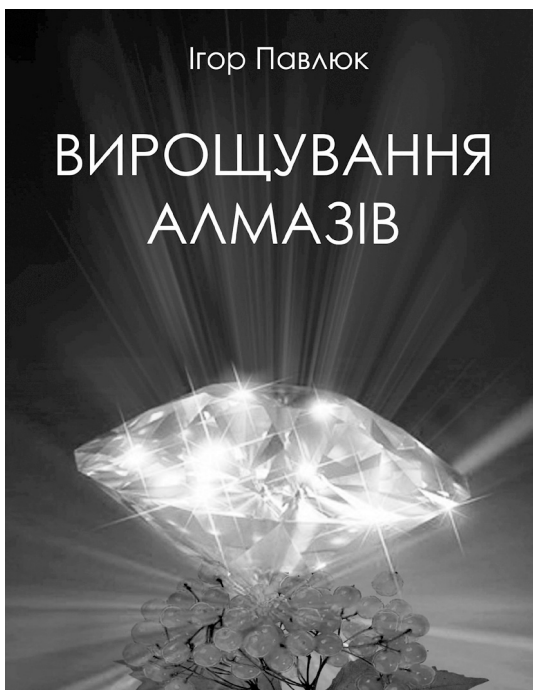
Автор роману показує паралельні світи — людей-комахо-тварин-дерев-птахів — як частки єдиного-цілого Всес-

віту. Люди тут представлені вояками советської армії, що відбувають службу в Петербурзі, і яких автор називає «товарищами» у «сапогах». Ці люди-вовки по-хамському чваряться, б'ються, сквернословлять за всіма правилами «дідовщини». Брутальний солдафон Піжлецов (красномовне прізвище, яке сприймається як суміш «піжона» й «подлеца», підпертого отим «-ов» — три в одному!) копирсається чоботом у мурашнику і підпалює мурашник. Ніхто з людей і не помітив цієї події, а в мікротваринному світі вона є апокаліпсисом, кінцем мурашиної цивілізації. З іншого боку, для мурах Піжлецов — ніхто, вони не помічають його, бо їхній зір не дозволяє бачити далі як за метр. Вони сприймають його сечу, вилиту на мурашник, як зливу, як вищу, невідому їм силу, яка вершить долю світової.

Все органічно живе Ігор Павлюк наділяє властивістю думати, розмовляти й спілкуватися. Усі вони, окрім людей, — ніжні, незахищені, загрожені і невпевнені у своєму існуванні. Стара Ялина і Трава, Гриб і Дятел — ведуть розмови про сенс життя, про садизм і мазохізм, про людей, про свою кончину. «Головне, щоб без болю. Подумаеш, хтось ненавидить мене! Ну заріже, ну з'їсть. На якийсь час швидше закінчиться оця Гра!» — розмірковує Гриб. «Біль — то дурне, дурне, дурне — самогіпнозом можна заставити себе його полюбити», — відповідає йому Дятел.

Усі ці події та розмови відбуваються під наглядом такого собі Лоа, програміста, який спостерігає за ними у моніторі і занотовує у щоденнику свої думки, рефлексії та нові ідеї. Лоа керує роботою Науково-дослідного центру, в якому працюють його партнери Простір і Час. Ще сюди навідуються помічники-асистенти — Випадов і Доля. Останні — то «солдати Лоа, ангели, як їх називають люди». Вони — «датчики, містки-фіксатори серця-мозку кожної живої істоти флори і фауни усіх лабораторій Всесвіту».

Доля — гарна жінка, вся в білому-білому і з обережком жовтих квіток у руках (схожа на булгаковську Маргариту). «Люди діляться на артистів, менш артистів, зовсім не артистів», — пише у «Щоденнику» Лоа. — «І на таких, що вмюють знімати маски з інших... дехто не вміє». Сонце, яке теж бере участь у спілкуванні, заперече Творцеві Лоа: «Дурниця все це! Є один лише поділ — на тілесне й духовне. Всі інші поділи актуальні лише в межах тої чи іншої системи. Люди всі однакові, за великим рахунком».

Ігор Павлюк
ВИРОЩУВАННЯ
АЛМАЗІВ

«Комп» у Лоа незвичайний. Він захищений від усіляких енергетичних проникнень. І лише інколи його пробиває чиясь молитва, молитва живого про живого, і навіть померлого про живого. Але це трапляється дуже рідко.

А ось уривок із монологу Випадку, який разом із Долею спостерігає за людьми в моніторі: «— Ти поглянь, як засвітилася оця жіночка! Вона ж колись була геном 1-К-8, із неї мав рости алмаз, але не дотягнула: сімейне банальне життя зробило свою справу. Оцінити ж потенційно алмазне світло інших вона вміє. Це все, що іноді залишається у змарнованих алмазів!».

Лоа, сприкрений недостойною поведінкою людей, такими, як Піжлецов чоловіками, які змушують своїх жінок робити аборти, обмірковує, що йому далі робити: полатати стару систему і розпочати творення людей за новою Програмою, чи вичавити з планети все корисне, що в ній лишилося, залишити її спустошеною та взятися до інших космічних об'єктів, де вирощувати справжні алмази високих душ та геніальних талантів завдяки набору лише позитивних одухотворених генів? Усі людські гени класифіковано, пронумеровано, досліджено; їх можна модифікувати, переробляти, оновлювати. Партнер Простір радить: «Пропоную так переробити лабораторію «Земля», щоби вирощувати чисті алмази — Данте, Шекспіра, Моцарта, Байрона, Шевченка». Йому заперече партнер Час: «Досвід показує, любий друже, що у стерильних умовах вирощуються лише штучні алмази. І нема на то ради». Все відносно у світі та космосі Павлюкового роману, усе висить на ниточці сумнівів великого програміста Лоа, такого собі Творця Всесвіту. Все залежить від рішення креативної команди його лабораторії.

Почавши читати, що вирощуванням алмазів людських душ займається якийсь втомлений дідок Лоа, я засумувала. Чи не зневірився Ігор Павлюк, колишній монах, у Всевишньому, й чи не пустився пустопорожнього атеїстичного берега? Згадалися слова Анастасії Цветаєвої, яка молилася в ГУЛАГу, і вийшовши з нього, сказала: «Це ж яким теплим треба бути, щоб засумувати в існуванні Бога?». Однак, побачивши дату написання роману, збагнула, що ситуація з романом та автором знала часового кульбіту. За 19 років, поки він лежав у шухляді від далекого 1997-го, з його автором могли статися — і такі сталися — різні еволюційні та революційні метаморфози. За цей час хлопчик-сиротка з волинського села, колишній боєць советської армії, американський монах, відомий і шанований читачем український поет, лауреат Народної Шевченківської премії, став ще й прозаїком,

обернувся на вченого зі ступенем доктора наук із соціальних комунікацій. І ось автор десятків книг і кількох монографій, цей доктор представляє нам сьогодні свій новий (старий) філософський роман. У ньому багато глибоких думок про «любити/не любити природу», про «провалля таланту», про «найціннішу, найчистішу енергію — енергію алмазів, роботу геніїв духу», про те, «чи мають переваги генії на тому світі (якщо він є) перед звичайними смертними», про необхідність творення єдиної вселенської релігії тощо.

Ще кілька слів про інший аспект роману, автобіографічний. «Костя мав виняткову пам'ять, був завжди і скрізь відмінником, справжнім, зовні лінєвим, вайлуватим, ненав'язливо-несуєтно всезнаючим... Великий і неспортивний, він усе-таки був тайним острівцем надії для душі, яким було колюче-вітряно чи дитинно-беззахисно у цьому Бутті». Цей головний герой — незлий автопортрет автора, а це завжди архіважливо з кількох причин: по-перше, цікаво, яким автор себе самого бачить; по-друге, спокусливо проникнути в його творчу кухню; по-третє, цікаво спостерігати, як варить його розумна кеба і до чого він хилить. Утім розділи «Школа війни», «Монастир» — передовсім — відкривали переді мною завульовані віхи авторового життєпису, що додало цікавості до роману.

Будучи прихильницею насамперед Ігоревої поезії, тому що Павлюк — це поет від Бога, спершу відчувала певну упередженість до його іншожанрових експериментів. Поезія автора «Бунту свяченої води» і «Магми» така органічно-природна, а проза здавалася подоланням якогось невидимого бар'єра, результатом ніби трохи штучного інтелектуального зусилля. Та даремно переймалася, що писання прози може відволікти поета Павлюка від віршів. Роман «Вирощування алмазів» — це філософська проза, творена поетом. Багата й пишна поетична образність нікуди не пропала, а поселилася і прекрасно почувається в цім романі. Бо поезія — це музика слова, як от у такому уривку: «Духматов грав на піаніно якусь класику, відчувалося, що за ним — уся його професорська квартира, молодих, Петербург, усі віки дворянського родоводу, але небо... небо було не з ним». А ще: «Дивно і дико було бачити деревам, що росли на покрівлі монастиря, молодих, як дубки, козаків-православних, яких різні там сзуйти вели у пропащі, як душі, підвали замку, щоби залити розплавлені свинцеві кулі в горло, здирати шкіру живцем, згодувувати їх пацюками. І за що? За віру. За одну із стежинок прийми до Лоа. Це жахливо».

Непроста лектура — читання Павлюкового роману. Це коли над кожним абзацем хочеться зупинитися і думати — може, годину, а, може, й день. Подолання Ігоревого роману тривало у мене з лізного літа до ранньої зими — десь добру третину року. Можливо, мені бракувало динаміки романного дійства, а ще — любовної лінії, яка, власне, і дає право великому за об'ємом тексту називатися романом. Так само довго у своєму житті я читала лише одну книгу — роман Достоевського «Ідіот». І як би не звинувачували Фьодора Михайловича у тим, що в нього важкий, нечитабельний синтаксис, якби важко його проза не читалася, я розуміла, що переді мною геніальний роман. І не тому, що про це розповідали вчителі і підручники, а тому, що тремтіла тілом і душею над драмами князя Мишкіна, над сценами з Рогожиним та Настасєю Філіповною.

...А роман Ігоря Павлюка у мене хтось поцупив посередині читання. І пауза тривала зо два місяці, поки автор не надіслав мені, на моє прохання, електронний варіант тексту. Подумалось: поганих книг не крадуть. ■

Редактор сторінки
Костянтин Родик
rodyk@meta.ua

ЗБІРНА

Випробування «карликом»

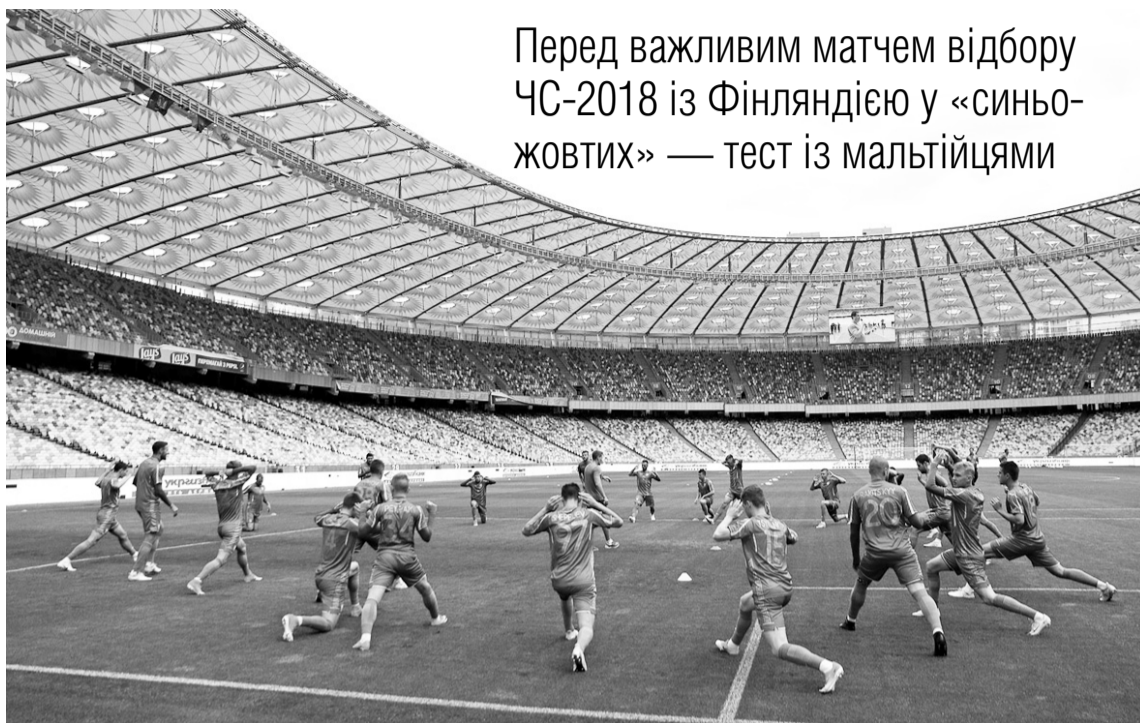
Олексій ПАВЛИШ

Готуючись до березневого поєдинку кваліфікації на «мундіаль» проти хорватів, наставник української збірної Андрій Шевченко відмовився від ідеї проведення спарингу з командою Грузії. Зважаючи на результат — мінімальну поразку від «картатих» без яскравої гри в атаці — це рішення можна назвати помилковим. Аби ж не стати жертвою незапланованих очкових втрат у відбірковому поєдинку проти фінів, призначеному на 11 червня, наші функціонери вирішили організувати команді Шевченка товариський матч зі збірою Мальти, котрий учора пізно ввечері завершився в австрійському Граці.

Кадрове питання

Щоправда, мальтійці, при всій повазі, не той суперник, який може приймати серйозні іспити в українців, але, як запевнив Шевченко, «це — хороша можливість награти необхідні зв'язки в нападі, повернути впевненість у собі і дати шансом тим, хто грав не так багато».

До лав національної збірної тренерський штаб цього разу викликав 25 футболістів, котрі у сезоні, що завершився, мали стабільне місце у стартовому складі своїх команд. Виняток із правила — хавбек «Шальке» Євген Коноплянка, який, за словами тренера, за словами тренерського штабу, навіть попри нечасті виходи на поле, все одно не має особливої конкуренції на своїй позиції. Є і одна втрата — розташування «синьо-жовтих» покинув травмований півзахис-

Збірна України провела відкрите тренування на НСК «Олімпійський».
Фото Олександра ПРИХОДЬКА.

ник «Динамо» Денис Гармаш.

Натомість доволі неочікуваною є поява у збірній 18-річного голкіпера «Дніпра» Андрія Луніна та 20-річного «динамівського опорника» Володимира Шепелєва, але, як уже повелося в першій команді країни, подібні виклики — аванс для талановитої молоді.

А от присутність у таборі українців Руслана Маліновського та Євгена Шахова — яскраве підтвердження їхньої вдалої гри за бельгійський «Генк» і грецький ПАОК відповідно. Невеликий вибір у Шевченка в

нападі — разом з Артемом Бесєдіним тренер викликав і Євгена Селезньова, котрий після непоганого старту в «Карабюкспорі» знову привернув до себе увагу скаутів збірної. А юний форвард «Дніпра» Артем Довбик має замінити травмованого Кравця та Зозулю, котрий, нагадаємо, через клубні проблеми призупинив кар'єру у національній команді.

Турнірні перспективи

Традиційним місцем збору гравців на підготовку до товариського матчу з мальтійцями та кваліфікаційного поєдин-

ку з фінами стала Конча-Заспа. А після прес-конференції тренерського штабу та відкритого тренування на полі НСК «Олімпійський» збірники вирушили до Австрії.

Під час роботи на чолі головної команди Олега Блохіна та Михайла Фоменка українцям організували закордонні турне лише попередні фінальні частини ЧС та ЧЄ. Але Андрій Шевченко, схоже, має повний «карт-бланш» від Федерації футболу, котра вже вдруге поспіль забезпечила «синьо-жовтим» повноцінний трену-

НА СТАРТ

Склад збірної України на матч відбору ЧС-2018 проти Фінляндії

Воротарі: П'ятов, М. Шевченко (обидва — «Шахтар»), Лунін («Дніпро»), **захисники:** Кучер, Ракицький, Бутко, Ордець, Кривцов (усі — «Шахтар»), Морозюк («Динамо»), Соболев («Зоря»), Матвієнко («Карпати»), **півзахисники:** Степаненко, Малишев, Коваленко (усі — «Шахтар»), Ярмоленко, Сидорчук, Циганков, Шепелєв (усі — «Динамо»), Петряк («Зоря»), Шахов (ПАОК, Греція), Коноплянка («Шальке», Німеччина), Маліновський («Генк», Бельгія), **нападники:** Селезньов («Карабюкспор», Туреччина), Бесєдін («Динамо»), Довбик («Дніпро»)

вальний табір у австрійських Альпах.

Матч же проти Фінляндії, котрий наша збірна проведе 11 червня у Тампері, є надзвичайно важливим у контексті боротьби за друге місце у групі, котре дозволить його володарю розіграти путівку на «мундіаль» в «плей-оф». Маючи один бал відставання від головної сенсації останнього Євро — Ісландії — та рівну кількість очок зі Туреччиною, «синьо-жовтих» у другому відбірковому матчі цього року влаштує лише перемога. Про це говорить і голкіпер Андрій П'ятов: «Фіни запам'ятались своєю непоступливістю. Легко з ними точно не буде. Вкотре нагадаю — нам необхідно забивати, тому ми постараємося нав'язати супернику свою гру».

ОРГПИТАННЯ

Юридична переїзд-трансформація

Не виконавши атестаційні вимоги, чернігівська «Десна» — віце-чемпіон першої ліги-2016/2017 — залишилася за бортом прем'єр-ліги

Григорій ХАТА

Як і обіцяли в прем'єр-лізі, щойно завершилися турніри в елітному та першому дивізіонах, країна дізналася про склад учасників наступного чемпіонату України. Останнім часом, коли вітчизняний футбол занурився в тяжку фінансову кризу, доля того чи іншого спортивного питання не завжди вирішується в змагальний спосіб. Коли одну за одною команду затягує боргове болото, доленосним у питанні участі у вищій лізі стає вердикт комітету ФФУ з атестації клубів. Саме рішення цієї колегії й визначило представницький склад майбутнього ЧУ серед команд прем'єр-ліги. З огляду на підсумки турніру в першій лізі, два перші місця в якій посіли маріупольський «Іллічівець» та чернігівська «Десна», саме ці два клуби мали б замінити в елітному дивізіоні невдах минулого розіграшу — «Дніпро» та «Волинь» відповідно. Проте на етапі атестації чернігівський колектив зазнав організаційного фіаско.

Якщо до клубу з Маріуполя, котрий раніше не один рік провів у вищому дивізіоні країни, у представників ФФУ атестаційних зауважень не було, то представник Чернігівщини підготувався належним чином до свого дебюту в еліті не зміг. Вочевидь основні претензії атестаційного комітету до «Десни» ле-

Замість «Десни» у прем'єр-лізі гратимуть футболісти «Вереса» (у темному).
Фото з сайта veres.club.

жали в площині готовності місцевої інфраструктури, зокрема й стадіону, до прийому великого футболу.

Раніше в чернігівському клубі поголошували, що матеріально-технічна база спортивної арени «Чернігів», де «деснянці» мали б проводити домашні

матчі, перебуває в плачевному стані. І якщо футбольне поле там оновили, то от решту робіт, схоже, завершити вчасно не змогли. До того ж виникли у функціонерів до чернігівського клубу ще й питання фінансового змісту, відповіді на які там не змогли. Не допомогло «Де-

КАДРИ

Новим наставником київського «Динамо» — замість Сергія Реброва — став білорус Олександр Хацкевич. Його контракт з «білосиніми» розрахований на два роки. Серед його помічників — усі добре знайомі зі столичним клубом персони, котрі раніше не один рік вірою й правдою, як і сам головний тренер, служили динамівському клубу. Допомогатимуть білорусу Олег Лужний, Максим Шацьких та Михайло Михайлов.

сні» й апеляційне оскарження рішення атестаційного комітету.

«Усі розуміють, що, згідно зі спортивним принципом, саме «Десна» має грати в прем'єр-лізі. Але, дивлячись на фінансові показники та з огляду на рішення апеляційного комітету, було вирішено, що гратиме у ІЛ рівненський «Верес», — відзначив президент української прем'єр-ліги Володимир Генінсон.

Цікавим виглядає той факт, що й арена рівненського колективу, який у минулому розіграв першої ліги посів третє місце, також не готова до прийому серйозних футбольних матчів. Більше того, стадіон у Рівному має відверто непривабливий вигляд і лише готується до масштабної реконструкції, котра, подейкують, не зможе завершитися у найближчий рік. Свої домашні матчі «Верес» планує грати в сусідньому Луцьку. Не виключено, що від місцевої «Волині», яка, схоже, втрапить професійний статус, дістанеться рівненському клубу не тільки стадіон, а й тренер — Віталій Кварцяний.

От тільки не всі на Волині раді подібному переїзду-трансформації. Луцькі ультрас, які відомі своїм гордим характером, уже заявили, що будуть зривати поєдинки «Вереса» в Луцьку.

Еліна Світоліна
українська тенісистка

«Із роками, з досвідом, я навчилася знаходити приховані резерви».

Григорій ХАТА

■ ТЕНІС

Переможний момент

На відкритому чемпіонаті Франції одразу дві українські тенісистки пробилися до чвертьфінального раунду

Удруге в кар'єрі Еліна Світоліна зіграє у чвертьфіналі «Ролан Гарроса». Фото з сайту sapronov-tennis.org.

Другий змагальний тиждень на турнірах «Великого шолома» — гаряча пора, щоправда, бачити українських тенісистів у тих напружених баталіях доводилося неймовірно рідко. При цьому далі чвертьфіналів «одинаків» нікому з наших майстрів великої ракетки проходити не вдалося. У 2009 році Катерина Бондаренко пробилася до вісімки кращих «Ю-Ес оупен». У 2011-му до «топ-8» протиснувся Олександр Долгополов. І ось — вдруге в своїй кар'єрі — до 1/4 фіналу «Гранд слему», зокрема Відкритого чемпіонату Франції, пройшла Еліна Світоліна.

У кар'єрі 22-річної одеситки, що вже не перший рік утримує звання першої ракетки України, нині спостерігається відчутний прогрес. І якщо два роки тому її перебування в чвертьфіналі «Ролан Гарроса» можна було назвати максимальним досягненням, то сьогодні на українську тенісну приму дивляться зовсім по-іншому. Після перемоги на представницькому турнірі в Римі, що традиційно передусім ґрунтовому «шлему», Світоліну зарахували до числа головних фаворитів паризької першості.

Маючи високий п'ятий номер посіву, на шляху до другого в житті «великого» чвертьфіналу Еліні вдалося уникнути зустрічей з рейтинговими опонентами. Тож першим серйозним випробуванням для нашої співвітчизниці буде чвертьфінальне протистояння з румункою Сімоною Халепа.

У якійсь мірі цей двобій можна охрестити достроковим фіналом «РГ»-2017, адже саме ці дві суперниці змагалися в головному поєдинку нещодавніх римських баталій, які вважаються

своєрідною репетицією французького «шлема». Тоді Еліні вдалося вперше в кар'єрі перемогти румунську тенісистку, котра має в Парижі третій номер посіву...

Попри відсутність на своєму шляху «топових» суперниць, не сказати, що маршрут Світоліної до чвертьфіналу цього року «Ролан Гарроса» видався легким. Особливо тяжко прийшлося першій ракетці України в 1/8 фіналу, де їй протистояла мало відома 290-та ракетка рейтингу WTA. По суті, в протистоянні з хорваткою Петрою Мартич, яка, до слова, в першому колі вибила з розіграшу Катерину Бондаренку, п'ятий номер посіву, стояла за крок (гейм) від провалу — 4-6 6-3 7-5. Коли у третьому сеті рахунок став 5:2 на користь хорватської тенісистки, подумалося, що надії на великий тріумф у Парижі доведеться відкласти на наступний рік. Однак якось неосязним чином українці вдалася неймовірний «камбек».

«Коли вже нічого було втрачати, я сказала собі, що маю

грати агресивно. І хоча я змінила тактику доволі пізно, все ж це мені дозволило виграти матч. У мене завжди бувають складнощі в грі, але я стараюся знайти момент, в якому починаю відчувати впевненість у своїй грі», — пояснила своє удале переродження Світоліна.

Окрім Еліни, приємні миттєвості затишного перебування

на паризьких кортах у нинішньому сезоні також переживає й майстер парної гри Ольга Савчук, якій у дуєті з румункою Олару вдалася дебютний прохід до чвертьфіналу «гранд шлема». «Не можу повірити в це», — каже Савчук, адже раніше, окрім сестер Бондаренко, подібного успіху в українському парному тенісі ніхто не досягав.

Серед тих українців у Парижі, хто не зміг довго протриматися «на плаву», — Олександр Долгополов, який у другому колі поступився третій ракетці турніру — швейцарцю Варинці (4:6, 6:7 (5:7), 5:7), та Леся Цуренко, котра в третьому раунді не знайшла аргументів проти латвійки Остапенко — 1:6, 1:6. ■

Григорій ХАТА

■ ФУТБОЛ

«Король» і його почет

«Реал» першим у новітній ері Ліги чемпіонів зумів захистити титул переможця турніру

«Реал» першим виграв Лігу чемпіонів два сезони поспіль. Фото з сайту УЄФА.

Однією з головних інтриг усіх попередніх розіграшів Ліги чемпіонів залишалася можливість виграти однією командою двох турнірів поспіль. Який би потужний вигляд не мав чинний чемпіон, довгий час — відтоді, власне, як Кубок чемпіонів реорганізувався в чемпіонську Лігу — нікому з грандів європейського футболу не вдалося захистити титул.

Однак вічно простояти цей рекорд усе ж не міг. Цілком символічно, що зламати традицію, розірвавши зачароване коло, зміг найтитолованіший клуб континенту — мадридський «Реал». Після перемоги у фіналі ЛЧ-2017, що вперше в історії змагань приймав Кардіфф, у колекції «королівського» клубу стало 12 чемпіонських кубків. У «Мілана», що йде другим у списку володарів трофеїв, таких відзнак лише сім.

Відзначимо, що за останні чотири сезони «Реал» тричі виграв клубний чемпіонат Європи. Зайве говорити, що головним ідеологом усіх цих вікторій є лідер «вершкових» Кріштіану Роналду, який відзначався голами в усіх виграних фіналах. Своєю натхненною роботою та, що важливо, непереборним бажанням випередити (чи-то наздогнати) в змаганні найкращих Ліонеля Мессі, португальський футболіст підняв на найвищу європейську вершину не тільки іспанський клуб, а й, нагадаємо, свою національну збірну, вигравши з нею минулого літа чемпіонат Європи.

Завдяки «дублю», котрий допоміг «реалістам» розгромити на стадіоні «Міллениум» «Юве» — 4:1, Роналду знову — вже в'яте поспіль — став кращим бомбардиром Ліги чемпіонів (12 м'ячів), обійшовши в нинішніх перегонях арген-

тинського генія з «Барселони». Простіше кажучи, Кріштіану зробив усе належне, аби знову виграти «Золотий м'яч» і наздогнати за кількістю цих відзнак свого найзапеклішого конкурента, позбавивши його таким чином одноосібного титулу найкращого футболіста планети.

Розповідаючи про унікальні заслуги Роналду в здобутті його «Реалом» другого поспіль та 12-го загалом Куб-

ка чемпіонів, не варто аж ніяк забувати про ім'я наставника, під орудою котрого мадридцям удалося це зробити. Свої найкращі роки в ролі футболіста Зінедін Зідан провів у «Ювентусі». Невипадкового саме там, а не граючи в «Реалі», у 1998-му неперевершений французький плеймейкер отримав звання «Кращого футболіста світу».

Тож кому, як не Зідану, краще за

■ ТАБЛО

Ліга чемпіонів. Фінал. «Ювентус» (Італія) — «Реал» (Іспанія) — 1:4 (Манджукич, 27 — К. Роналду, 20, 64; Каземіро, 61; Асенсіо, 90; вилучення: Куадрадо, 84 («Ю»); «Ю»: Буффон, Барцальї (Куадрадо, 66), Бонуччі, К'елліні, Сандро, Хедіра, П'янич (Маркізіо, 71), Д. Алвес, Ді-Бала (Леміна, 78), Манджукич, Ігуаїн; «Р»: Навас, Карвахаль, Рамос, Варан, Марсело, Модрич, Каземіро, Кроос (Мората, 89), Іско (Асенсіо, 82), Бензема (Бейл, 77), К. Роналду).

всіх було знати слабкі місця «Старої синьйори».

До фіналу ЛЧ-2017 «Юве» підійшов, маючи найкращий показник гри в обороні. Утім наставник туринців Масімільяно Аллегрі не став грати від оборони, запропонувавши «Реалу» відкритий футбол.

У першому таймі італійський чемпіон показав відмінний атакуювальний футбол — диво-гол Маріо Манджукича став справжньою окрасою не тільки матчу, а й усього турніру. Утім, шукаючи щастя біля чужих воріт, «Ювентус» надав «реалістам» на чолі з загрозливим Роналдо неймовірно багато простору для маневрів. Певно, «чорно-білі» аж занадто сильно повірили в непробивність свого 39-річного воротаря Джанлуїджі Буффона. Власне, в попередніх 12 матчах турніру — шести поєдинках групового раунду та шести іграх «плей-оф» — знайшли голкіперу пропускати лише три м'ячі. Тож і справді в «Юве» був надійний форпост. Однак і він не встояв під натиском зіркового мадридського колективу, для котрого Ліга чемпіонів є найуспішнішим та найпривабливішим турніром. Натомість для Буффона клубний чемпіонат Європи — змагання, де він так і не зміг перемогти. ■

БЕБІ-БУМ

«Ніколи не кажи «ніколи»»

50-річна Холлі Беррі утретє може стати мамою

Аліса КВАЧ

У 50 треба вже онуків нянчити, переконані в нас. А от світові зірки все частіше відкладають народження власних малюків на «передпенсійний вік». То сестра Майкла Джексона Джанет «полудень віку» відзначила народженням первістка. То голлівудська зірка Холлі Беррі шокувала своїх шанувальників округлими формами.

Сенсаційні знімки 50-річної Беррі були зроблені нещодавно на благодійному балу в Лос-Анжелесі, де актриса з'явилася в короткій приталеній сукні, яка підкреслювала щонайменше четвертий місяць вагітності. І хоча зірка жодним словом не прокоментувала зміни фігури, вона із задоволенням фотографувалася на червоній доріжці, красномовно обіймаючи живіт, як це зазвичай роблять вагітні.

На відміну від Джанет Джексон, у Холлі Беррі це уже буде третій малюк. Актриса має двох дітей — 9-річну дочку Налу від канадського манекенника Габріеля Обрі та трирічного сина Матео від колишнього чоловіка, актора Олів'є Мартінеса. Цікаво, що в одному з інтерв'ю Холлі зізналася, що і Матео народився випадково. «Я думала, що в мене почалася менопауза і була шокована, дізнавшись, що вагітна. Я ж і подумати не могла, що завагітнію ще раз, але тепер я точно знаю, що ніколи не варто казати «ніколи!» — заявила тоді зірка.

Тепер шанувальники ламають голову, хто ж може бути батьком дитини. Бо з Олів'є Мартінесом актриса розлучилася ще два роки тому. І хоча за цей час кавалерів їй не бракувало, в усіх інтерв'ю вона наголошувала, що її серце вільне. ■

Холлі Беррі.

НАТА НЕТУДИХАТА

Про синоптиків та їхні прогнози складено анекдотів не менше, ніж про колишніх інспекторів ДАІ. Найпопулярніший — синоптики ніколи не помиляються з прогнозом погоди, вони лише можуть сплутати час і місце.

А от у Росії після нещодавнього урагану в Москві, від якого загинуло 16 людей і понад 150 отримали поранення різного ступеня тяжкості, вирішили серйозно взятися за синоптичні підрозділи. Очільник російського міністерства з надзвичайних ситуацій Володимир Пучков висунув пропозицію запровадити для посадовців підрозділів Росгідрометцентру, які роблять неточні або несвоєчасні прогнози погоди, штрафні санкції. «Пора виробити алгоритм економічної відповідальності територіальних підрозділів Росгідромет-

ОТАКОІ!

Думай, що прогнозуєш

У Росії пропонують запровадити штрафні санкції для синоптиків

ту за непідтверджений прогноз погоди», — сказав Пучков на нараді у МНС, передають РІА «Новості».

Самі ж синоптики виправдовуються, що їхній прогноз був правильний, і що вони попереджали про ймовірні «несприятливі природні явища». У МНС їх тоді заперили, що такий рівень розповсюдження інформації є

«достатнім». А що люди не були готовими до удару стихії — то їхні проблеми.

Лишається тільки гадати, яким чином чиновники мають платити штраф, якщо фінансуються вони з бюджету. Хіба що за кожен неточний прогноз лишатимуться взагалі без зарплати. Але хто ж тоді захоче бути синоптиком? ■

ПОГОДА

8 червня за прогнозами синоптиків

Київ: мінлива хмарність, короткочасні дощі, грози, місцями град. Вітер північно-західний, 5-10 м/с. Температура вночі +14...+16, удень +16...+18.

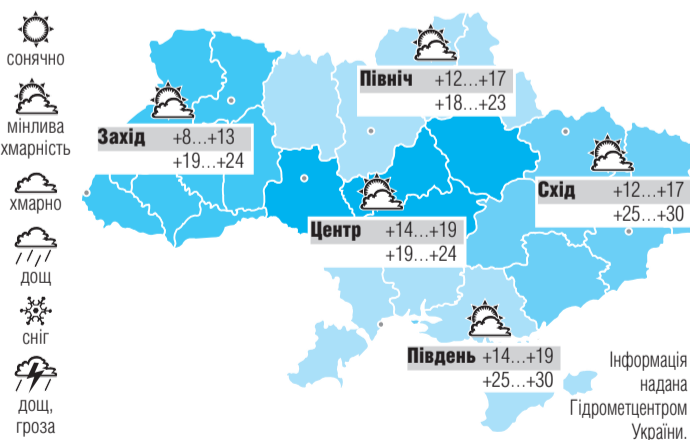
Миргород: короткочасні дощі. Уночі +14...+16, удень +28...+30.

Вінниця: короткочасні дощі. Уночі +16...+18, удень +20...+22.

Одеса: без опадів. Уночі +16...+18, удень +24...+26.

6 червня температура води в **Чорному та Азовському морях** становила 18-23 градуси, у **Дніпрі** біля Києва — 20.

Курорти Карпат: мінлива хмарність, без опадів. **Трускавець:** уночі +8...+10, удень +21...+23. **Моршин:** уночі +10...+12, удень +20...+22.

Передплатні індекси: 60970, 1555
Наша адреса: 03047, Київ, пр. Перемоги, 50
Телефон для довідок: т./ф.: (044) 454-84-92
Рекламне бюро: т./ф.: (044) 454-88-86, reklama@umoloda.kiev.ua
Відділ реалізації: т./ф.: (044) 454-84-41, sale@umoloda.kiev.ua
«УМ» в інтернеті: http://www.umoloda.kiev.ua

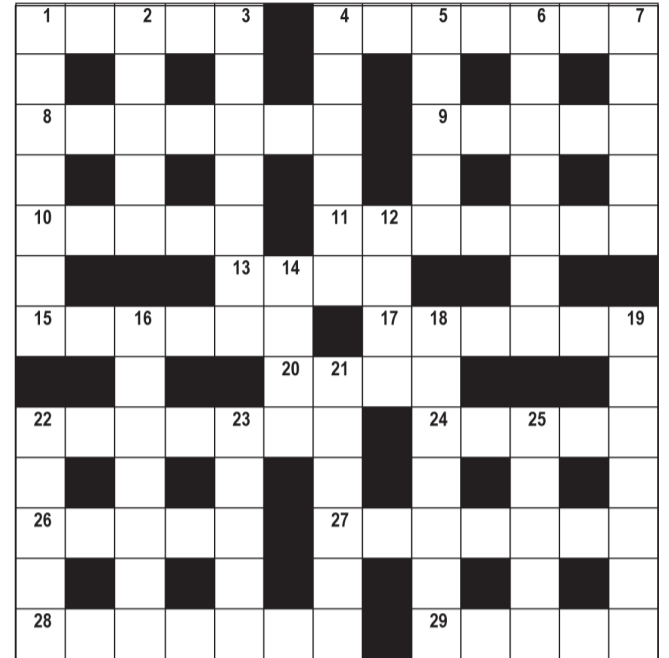
Відділи:
новин — 454-85-76, novyny@umoloda.kiev.ua;
права — leonov@umoloda.kiev.ua, 454-88-36;
міжнародної політики — svit@umoloda.kiev.ua, 454-88-25;
економіки — eko1@umoloda.kiev.ua, 454-86-39;
медицини — populy4@umoloda.kiev.ua, 454-85-99;
культури — culture@umoloda.kiev.ua, 454-87-96;
соціальних проблем — socium@umoloda.kiev.ua, 454-85-99;
спорту — sport@umoloda.kiev.ua, 454-87-93

Україна молода

Редактор Михайло Дорошенко
Засновник і видавець —
ПП «Україна молода»
Свідоцтво про реєстрацію:
КВ №3386 від 29.08.98
© Дорошенко М.І., 2013

При використанні наших публікацій посилання на «УМ» обов'язкове. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець. Комерційні публікації виходять під рубриками: «Український виробник», «Позиція», «Банківська справа», «Фінансова експертиза», «Здоровенькі були», «Це — працює!», «Знайомтеся — новинка», «Партнерство», «Програми», «Проекти», «Альма-матер», «Наша марка», «Продукт», «Протистояння», «Вітаємо», «Любов і шана». Матеріали із позначкою © друкуються на правах реклами

Газета друкується у видавництвах:
«Преса України» — у Києві Зам. 3009069
«Видавничий дім «Високий Замок» — у Львові Зам. блок № 422
Верстка та виготовлення фотоформ — комп'ютерний центр редакції «УМ», тел.: 454-87-71
Газета виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю—суботу (спільний номер)
Тираж 86734

КРОСВОРД ВІД МАЛАНКИ №69

По горизонталі:

1. Нещодавно спочивий кардинал Української греко-католицької церкви. **4.** Бог-творець, творча сила. **8.** Знаменитий російський художник-пейзажист. **9.** Хижий птах, якого використовували на полюванні. **10.** Міра об'єму рідин і сипких тіл в Англії та США. **11.** Герой-коханець. **13.** Київський князь, покараний древлянами за жерлицтво. **15.** Індійський політичний діяч, лідер Тотальної революції та популярної в 70-х роках партії Джаната. **17.** Мусульманський мандрівний чернець-жебрак. **20.** Сплюснуте коло. **22.** Прозвище видатного індійського політичного і державного діяча Могандаса Карамчанда Ганді, що в перекладі означає «велика душа». **24.** Солдат турецької армії. **26.** Жоло для стікання води з даху. **27.** Степова тварина роду газелей з довгими ліроподібними рогами. **28.** Невелике безлисте дерево або кущ, що росте у пустелі. **29.** «Котилася ... з високого горба» (лічилка).

По вертикалі:

1. Український поміщик і меценат, що заснував у Києві знамениту Колегію для бідних, але талановитих хлопчиків. **2.** Купа каміння чи дерев на гірській дорозі. **3.** Легендарний український гурт, лідером якого був Анатолій Сухий, автор колискової «Спи, маленький козачок». **4.** Гали-

цький князь, який заснував Львів. **5.** Мікрорайон у великому місті. **6.** Відомий український літературознавець і письменник із Харкова. **7.** «Бо твій ..., бо твій ... — щедра повинь. Я мов колос, зелен колос нею повен». (Володимир Івасюк). **12.** Середньовічна феодальна держава у тюркських і монгольських народів. **14.** Персонаж романо-германських народних казок, що живе під землею і стереже скарби. **16.** Аркуш, який замовляють офіціанту після обіду. **18.** «П'ятий ...» — фільм Люка Бессона. **19.** Вишуквані в одну лінію предмети. **21.** Неосвічена людина, яка нищить пам'ятки культури. **22.** Автор «Капіталу». **23.** Жіноча прикраса на голову. **25.** Людина, яка приносить товари чи пошту замовнику додому. ■

Кросворд №67 від 1 червня

ПРИКОЛИ

Абраме, ти знаєш, Сара хотіла чоловіка отруїти.
— Ну і як, вийшло?
— Так вона в один келих налила йому ціаністий калій і проносне.
— ?
— Настав час помирати, а ніколи.

— Уявляєш, Льова повернувся з відрядження не в суботу, а в п'ятницю. Застукав дружину з коханцем і вбив обох!
— Який жаж!
— А повернувся б у четвер — убив би мене.

— Фімо, ти знаєш, що таке ети-

кет?
— Що?
— Етикет — це коли думаєш «Щоб ти здох», а говориш «Здрас-туйте».

Подружжя розлучається. Дружина запитує чоловіка:
— Ти після нашого розлучення плануєш ще одружуватися?
— Ні. Краще за тебе не знайде, а таку саму не хочу.

Фантастичні розповіді я став писати після того, як кілька разів прийшов додому під ранок і змушений був давати пояснення дружині.